

Rudnik lignita Velenje

Spet nov rekord naših rudarjev

Bliza se konec leta in v preostalih dneh in tednih si bodo gotovo v vseh kolektivih prizadevali, da bi naredili čim več, da bi bili rezultati gospodarjenja ob koncu leta kar najboljši.

Tudi velenjski rudarji so se odločili, da bodo naredili izjemen podvig. V prizadevanjih, da bi v tem letu nakopali kar največ premoga in prispevali izdaten delež k stabilizaciji gospodarstva so se že konec avgusta oziroma v začetku septembra odločili, da bodo nakopali dodatne količine premoga. V osnovni letni načrt, ki so ga sprejeli na začetku leta, so zapisali, da bodo v letošnjih dvanajstih mesecih nakopali 4.700.000 lignita, z dodatno obvezo, ki so jo sprejeli v septembru, pa še dodatnih 134.000 ton.

Konec meseca novembra pa so komunisti na volilnih sejah osnovnih organizacij zveze komuni-

stov v jamskih temeljnih organizacijah združenega dela rudnika lignita dali novo pobudo, in sicer, da bi storili vse, da bi v preostalih tednih še povečali proizvodnjo premoga tako, da bi ob koncu leta dosegli rekordni izkop pet milijonov ton nakopanega premoga. O pobudi so v dneh pred novembrskimi prazniki oziroma po njih razpravljali tudi rudarji na samoupravnih delovnih skupinah in, kot vselej doslej, tudi tokrat pokazali izredno zavest in se odločili, da bodo uresničili zahtevno nalogo. Njena izpolnitev vsekakor ne bo lahka in bo terjala od rudarjev dodatne velike delovne napore. Med drugim bodo delali zadnji dve soboti v decembru, ki sta bili sprva predvideni kot prosti. Precej daljši pa bo do konca leta tudi njihov delavnik, saj so rudarji uvedli medizmensko delo. Torej se menjajo kar na

delovišču, kar hkrati pomeni, da so v jami več kot osem ur.

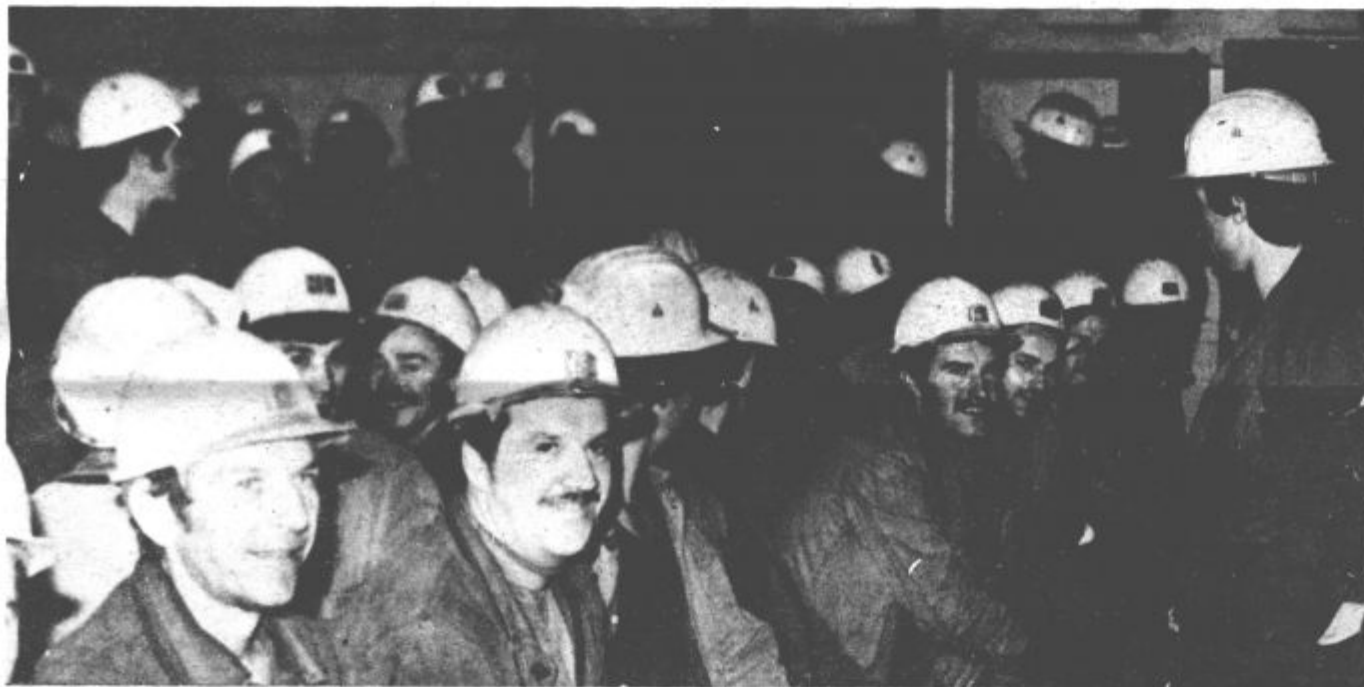
V enajstih mesecih so rudarji iz Titovega Velenja nakopali 4.522.000 ton premoga ali 17.826 ton povprečno na dan. Za dosego rekordnega izkopa pet milijonov ton bi morali v mesecu decembru nakopati po 18.804 tone premoga na dan. To število so v prvih dneh izpolnjevanja njihove dodatne obveze krepko presegli. V sredo so na primer nakopali kar 19.400 ton lignita, pa čeprav je bil to prvi dan po praznikih, v četrtek, že 21.300 ton, v petek 20.000, v soboto pa so dosegli nov dnevni rekordni izkop, saj so pridobili kar 22.100 ton lignita, kar je za sto ton več, kot je znašal njihov rekordni dosežek 13. maja letos. Našim rudarjem je treba čestitati za resnično velik delovni uspeh in jim hkrati zažele, da bi ob koncu

leta dosegli rekordno letno proizvodnjo.

Sicer pa so rudarji vključno s torkom, 8. decembra nakopali v tem letu že 4.651.000 ton premoga. Do izpolnitve osnovnega letnega načrta jim je tako manjkalo le še 49.000 ton. Napovedujejo, da ga bodo dosegli že v petek popoldan. Ta njihov delovni uspeh bodo med drugim naznanili tudi glasovi siren. Do izkopa rekordnih pet milijonov ton pa je rudarjem manjka še 349.000 ton.

Ob koncu morda ne bo odveč, če še enkrat ponovimo misel, ki smo jo zapisali že na začetku. Do konca leta ni več dolgo. Prav bi bilo, da bi vsi sledili zgledu rudarjev in si prizadevali vsak na svojem delovnem mestu, v svojem delovnem okolju, da v danih možnostih naredimo v preostalih dneh decembra čim več.

Stane Vovk

Letos pet milijonov ton premoga

Slovenski rudniki

Ustanovili centralno jamsko reševalno četo

Med slovenskimi rudarji je bila že dalj časa prisotna zamisel, da bi, po zgledu nekaterih kolektivov v državi in tujini, tudi pri nas ustanovili Centralno jamsko reševalno službo Slovenije. Najbolj vneta zagovorniki te zamisli so bili prav velenjski rudarji in preteklo soboto so službo tudi ustanovili.

Na priložnostni slovesnosti, ki je bila ob tej priložnosti na Trojanah so se zbrali predstavniki Rudnika Lignita Velenje, rudnikov Senovo in Laško.

Rudnika urana Zirovski vrh, Rudnika kaolina in kalcita Kamnik ter Rudnika Kanizarica, ki so podpisali sporazum o ustanovitvi reševalne službe. Slovesnega podpisa sporazuma in pravil o delu službe so se udeležili tudi predstavniki Zasavskih premogovnikov, Trbovlje in Rudnika živega srebra Idrije. Prvi se za podpis sporazuma niso odločili zaradi znanih težav, ki

pestijo njihov rudnik, predstavnik zasavskih premogovnikov pa je napovedal, da bodo to storili kmalu. Slovesnega podpisa se je udeležil tudi glavni inšpektor za rudarstvo v Sloveniji, dipl. inž. rudarstva Franc Jurman.

Kot je med drugim zapisano v sporazumu, so ustanovili Centralno jamsko reševalno službo zaradi težnje po poenotenem in usklajenem načinu izvajanja reševalnih akcij, strokovnega usposabljanja jamskih reševalcev, nabave skupne sodobne opreme za reševanje, nabave ter skladiščenja rezervne opreme za reševalne postaje posameznih rudnikov. Ob slovesnem procesu so posebej opozorili, da se v procesu pridobivanja pridobivanja premoga lahko z dobro organizirano reševalno službo in ob najsodobnejših varnostnih napravah v veliki meri preprečijo oziroma občutno zmanjšajo nevarnosti rudarskega poklica.

Med podpisom

Včeraj popoldne so na brniško letališče pripeljali posmrtno ostanke žrtev letalske nesreče Inexovega letala na Korziki. Na letališču so se na žalni seji zbrali najožji sorodniki žrtev te tragedije, predstavniki družbenopolitičnega življenja občin in republike, delovnih organizacij Kompas in Inex Adrije ter številni prebivalci naše republike.

Več elektrike

S proizvodnjo 382.620.000 kWh električne energije so prejšnji mesec v šoštanjkih Termoelektrarnah presegli načrt za 53,2 %. Sicer so novembra proizvedli za daljinsko ogrevanje Titovega Velenja in Šoštanja še 39.870.000 kWh toplotne energije. Za proizvodnjo električne in toplotne energije pa so pokurili 490.346 ton premoga.

Sicer je bila enajstmesečna proizvodnja (3.388.500.000 kWh električne energije) v Šoštanju za 2,3 % nad načrtovano z elektroenergetsko bilanco. Zaradi velikih potreb po električni energiji obratujejo vse naprave v Šoštanju že od poletja naprej s polno močjo. Na ta način krijejo tudi izpad proizvodnje električne energije v Jedrski elektrarni Krško. Zaloge premoga na depozitu (ob koncu novembra so znašale 550.000 ton in so bile za 2

odstotka oziroma 14.000 ton manjše od načrtovanih) pa zagotavljajo ob rednih dobavah predvidenih količin velenjskega lignita maksimalno obratovanje naprav v šoštanjkih Termoelektrarnah do konca marca.

Zaradi slabše kvalitete premoga, mimo velenjskega lignita bodo letos v šoštanjkih Termoelektrarnah pokurili tudi okrog 600.000 ton rjavega premoga, lignita in kotlova iz Zasavskih premogovnikov Trbovlje in rudnikov Senovo, Laško, Kanari, Ugljevik, Kolubara in Stanari, imajo precej težav. Največ jih je pri izogrevanju premoga v kotlih. Zaradi okvare elektromotorja mlina 345 MW bloka obratuje le-ta z zmanjšano močjo od 280 do 325 MW. Pričakujejo pa, da bodo v zagrebškem Rade Končarju popravili elektromotor, do konca leta.

Radijska oddaja v živo

Da bi poslušalce Radia Titovo Velenje kar najbolj podrobno seznanili s potekom priprav na skupščinske volitve 1982, in sicer z doslej opravljenimi nalogami in delom, ki še čaka, bomo del petkove oddaje namenili pripravam na bližnje volitve delegatov v skupščine družbenopolitičnih in samoupravnih interesnih skupnosti. Oddaja, ki bo tekla neposredno iz

radijskega studia, sv. Zivoš, se bo začela ob 17. uri.

Vse, ki jih karkoli zanima v zvezi s pripravami na skupščinske volitve 1982 prosimo, da sporočijo mnenja, ugotovitve in vprašanja v petek, 11. decembra dopoldne na telefon 850-087, od 16.30 naprej in med samo oddajo pa na telefon 851-501.

Uredništvo Radia Titovo Velenje

Titovo Velenje

Programsko volilna seja OK SZDL

V torek, 22. decembra bo v domu družbenih organizacij na Konovem programsko volilna seja občinske konference SZDL Velenje.

Na sejo bodo, med drugim, ocenili delo SZDL v občini v obdobju januar-december 1981 in pregledali delo organov SZDL, sprejeli programske usmeritve za

aktivnosti SZDL v letu 1982 in ocenili priprave na skupščinske volitve 1982.

Programsko volilna seja občinske konference SZDL Velenje bo sklepala še o sprejemu novih pravil občinske organizacije SZDL Velenje ter izvolila predsednika, podpredsednika in sekretarja OK SZDL Velenje.

Občinska konferenca ZKS Mozirje

V ospredju kadrovske rešitve

V okviru programske usmeritve delovanja občinske organizacije zveze komunistov so člani občinske konference ZK Mozirje na zadnji seji obravnavali oceno delovanja komunistov v delegacijah, v občinski konferenci socialistične zveze, v družbenopolitičnem zboru, v družbenih občinskih svetih in v družbenopolitičnih organizacijah. Za to izjemno pomembno sejo je bila podlaga tudi 10. seja CK ZKS, člani konference pa so zelo kritično obravnavali delovanje delegacij zveze komunistov v političnem sistemu. Osnovno vprašanje je bilo, v kolikšni meri se je zveza komunistov vključila v politični sistem in ob tem spodbudila tudi ustrezno aktivnost komunistov v organih družbenopolitične skupnosti in družbeno-političnih organizacij.

Še posebej so na nedavni seji poudarili delovanje komunistov v družbeno-političnem zboru občinske skupščine ter njihovo povezavo z občinsko konferenco in njeim

komitejem. Veliko časa so v razpravi namenili delovanju komunistov v družbenopolitičnih organizacijah, zlasti v socialistični zvezi in vseh njenih organih. Člani konference so ugotovili, da je aktivnost komunistov v teh institucijah dokaj zadovoljiva. Pomankljivosti seveda ne manjka, pri čemer so zlasti poudarili nezadovoljivo delovanje v upravnem skupnem svetu za družbene prihodke, ki se je sestel vsega enkrat in to takrat, ko se je oblikoval.

Podrobno so na seji obravnavali tudi potek priprav na skupščinske volitve. Osnovna usmeritev so bile seveda naloge, ki jih imajo pri tem občinska konferenca ZK in osnovne organizacije. Na koncu so se člani konference podrobno seznanili tudi s pripravami na programsko-volilno konferenco občinske organizacije zveze komunistov. Gre seveda za sklop zelo odgovornih nalog, tako v vsebinskem in organizacijskem pogledu, kot na kadrovskega področju. Zlasti slednje je izjemno pomembno.

Izvršni svet SO Velenje

O osnutkih planov

V ponedeljek so se sešli na 156. redno sejo člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje. Na seji so obravnavali osnutke planov samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje občine Velenje za leto 1982. Opozorili so na številne pomanjkljivosti v pripravljenem gradivu in predlagali, da se sestavljenci že naslednji dan sestanejo. Na tem sestanku jih bodo seznanili na pomanjkljivosti, ki jih morajo nemudoma odpraviti in kot donol-

nilo poslati v združeno delo. Predvsem je člane izvršnega sveta motilo, da osnutki planov samoupravnih interesnih skupnosti niso pripravljeni po enotnem kriteriju in da izhajajo iz različnih predpostavk.

To je nujno potrebno v kar najkrajšem času uskladiti, saj roka sprejema planov za prihodnje leto ne smemo prestavljati. Po rokovniku pa naj bi plane samoupravnih interesnih skupnosti sprejeli do konca letošnjega leta.

TGO Gorenje

Novembrski plan izvoza proizvodnje skorajda dosežen

Zaposleni v temeljnih organizacijah združenega dela v tovarni gospodinske opreme Gorenje so novembra izdelali za 1 milijardo 52 milijonov dinarjev proizvodov, od tega za izvoz 361 milijonov din (po neto prodajnih cenah). Skupna novembrska proizvodnja zaostaja za načrtovano, medtem ko je bila proizvodnja za izvoz skorajda dosežena v načrtovani višini (za predvideno zaostaja le za 1 %).

Ugotavljati je mogoče, da tovarna gospodinske opreme Gorenje zastavljenih načrtov za leto 1981, vsem prizadevanjem navkljub, ne bo dosegla. Poglavitni razlog za manjši izvoz od predvidenega pa je manjša proizvodnja kot posledica pomanjkanja reprodukcijskih materialov in sestavnih delov.

V letalski nesreči smo izgubili

V torek, 1. decembra, dopoldne je po vsej naši domovini boleče odjeknila novica, da je v letalski nesreči pri mestu Ajaccio na francoskem otoku Korzika, izgubilo življenje 180 naših ljudi, ki so želeli zadnji praznični dan preživeti na tem otoku v sredozemskem morju. Letalo se je iz neznanih vzrokov zaletelo v goro San Pietro. Pri tem so izgubili življenje vsi potniki in člani posadke. Bili so iz številnih slovenskih krajev, med njimi tudi štirje občani Titovega Velenja, dva iz sosednje občine Žalec, ki sta bila zaposlena v Titovem Velenju, ter trije občani Gornje Savinjske doline.

Tragično so preminuli: SLAVKA in IVAN GRAJŽL, ANICA-NUŠA PODLESNIK ter CVETKA SAJKO iz Titovega Velenja, MARIJA in DRAGO TERŽAN iz Petrovč ter MILENA ATELSEK iz Radmirja, KATARINA BIDER z Rečice in SLAVKO BRITOVŠEK iz Mozirja.

V občinah, delovnih kolektivih in krajevnih skupnostih so se na žalnih zborih poklonili spominu tragično preminulih. V žalnih knjigah je zapisano tisoče pretresljivih izrazov bolečin ob nenadomestljivi izgubi svojcev, sodelavcev, prijateljev, znancev...

Slavka Grajžl, rojena 3. maja 1933

Ivan Grajžl, rojen 7. avgusta 1932

Anica-Nuša Podlesnik Cvetka Sajko

Anica-Nuša Podlesnik, rojena 26. aprila 1931

Cvetka Sajko, rojena 3. aprila 1938

ANICA PODLESNIK, CVETKA SAJKO. Bili sta, ni jih in jih ne bo več. Kruta resnica o dokončnosti njunega slovesa je neizprosno udarila med njune najdražje, med njune sodelavke in sodelavce, znance in prijatelje. Čeprav različnih življenjskih poti in značajev, sta bili dolgoletni sodelavki nerazdružljivi, pravi prijateljici. Neusmiljena usoda ju je združila tudi na njunem zadnjem, od številnih skupnih potovanj in srečanj.

Nenadomestljiva je izguba za kolektiv Združenih lekarn Titovo Velenje. Izgubil je sodelavki. In neprecenljivo več. Malo jih je v kolektivu, zato so si toliko bližji, toliko bolj povezani v svojem življenjskem in delovnem vsakdanjiku. Prav Anica in Cvetka sta v dolgih letih, ki sta jih namenili predanemu delu v lekarni, k temu ogromno prispevali.

Bili sta marljivi, poštene priljubljeni. Vsi so ju cenili, ju imeli radi, kot sta imeli radi njih in svoje delo Anica in Cvetka. Bolečina je zato še globlje segla v njihova srca. Negotovost ob nasprotujočih si sporočili je budila upanje. Ni se uresničilo. Dokončnost nenadomestljive izgube je bila neusmiljena, srcu in razumu nedojemljiva.

Tistega turobnega dne se je spremenilo vse. Delo v lekarni so opravljali samodejno, kar so pač mogli in morali. V globoki žalosti in solzah človečnost ni zamrla. Kako bi le mogla. V Združenih lekarnah bodo po svojih močeh pomagali nadomestiti tisto, kar se nadomestiti ne da, ne doma, ne na delovnem mestu.

ANICA PODLESNIK je odšla na pot

brez povratka v svojem 50. letu. Skoraj 29 jih je namenila vestnemu delu v lekarnah. Najprej Šoštanj, zatem Velenje. Vedno je bila dobre volje, nasmejana, vedra. Polna vere v lepši jutrišnji dan, v življenje, je lajšala skrb sodelavcem ob najrazličnejših težavah. Marljiva in natančna je bila prva pri vsakem delu. Njena vedrina in človeška toplina je obogatila vsako družbo. Številni znanci in prijatelji to vedo. Sindikat je bil vsa leta in do nedavnega njena skrb. Bila je izjemna organizatorica, predsednica računovodskega društva Titovo Velenje in nazadnje tudi predsednica delovne skupnosti. Vodila je eno samo sejo. V Združenih lekarnah je praznina neskončna. Izgubili so svojo Nušo.

CVETKI SAJKO se je življenje izteklo v 43. letu. Sreča ji ni bila pogosta življenska sopotnica. Težko otroštvo, strahote druge svetovne morije in tudi kasnejše težave, so neizbrisno zaznamovale njeno osebnost. Bila je tiha, marljiva, natančna. Sprostitve je poiskala v neumornem delu, v skrbi za ljudi. Usluge in pomoči jim ni odrekla nikoli in njen delavnik je pogosto trajal 24 ur. V Šoštanju to dobro vedo in zlasti v Šmartnem ob Paki, kjer je nazadnje delala. Rada je odšla v Šmartno, saj je ob samo dopoldanskem delu našla več časa in ljubezni za hčerko. Šmarčani so jo imeli radi in prenekatere solza se jim utrne ob pogledu na zaprto lekarno. Predana delu se je vedno zavedala le dolžnosti, pravic ni poznala. Zase jih ni terjala, ne na delovnem mestu, ne v svoji krajevni skupnosti. Cvetke ni več.

Slavka in Ivan Grajžl

Slavke Grajžl ne bo več med delavci Gorenja. 1. decembra je bila na letalu, ki je treščilo v skalnate vrhove Korzike. Ob njej je sedel njen mož Ivan.

Slavka Grajžl je bila letos med jubilarci dela z dvajsetletno neprekinjeno zvestobo Gorenju. Rodila se je leta 1933 v Škalah. Najprej se je zaposlila na rudniku, leta 1960 pa je prišla v Gorenje. Najprej je delala kot čistilka, nato pa je bila nekaj časa kurirka. Vse večji obseg dela in nove proizvodne naloge pa so zahtevale tudi poštne službe, ki jo je prevzela Slavka. Tedaj je prejela Gorenje le od 10 do 15 pošilk, danes pa je pošilk že od 800 do tisoč dnevno. Do nesrečnega 1. decembra je bila Slavka Grajžl vodja poštne službe v Gorenju, v kateri je bilo skupaj osem zaposlenih.

Slavka je ljubila svoje delo, saj je pred nedavnim o njem dejala: »Delo je precej razgibano, pa tudi veseli me. Prav pogrešala bi takšno delo, če bi šla kam drugam. Res je bilo pred 20 leti lažje, ko sem bila sama. Rast in širitev Gorenja je tudi zahtevala vedno več dela, vedno odgovornejše delo. Pošte je veliko vsak dan in pravi čas mora priti v prave roke...«

Slavka Grajžl je bila tudi družbenopolitično aktivna, saj je bila delegat v samoupravni delavski kontroli sozda Gorenje.

Delavci Gorenja bodo ohranili svojo vestno sodelavko v trajnem spominu, prav tako pa se bodo spominjali tudi Franca Terglava, kopilota v nesrečnem letalu. Franc Terglav je namreč še pred dvema letoma pilotiral njihovo poslovno letalo.

...

Z nadzornikom Ivanom Grajžljem je izgubil kolektiv tozda Klasirnica Rudnika lignita Velenje resnično prizadevnega, odločnega in družbenopolitično angažiranega sodelavca. Izgubo človeka, ki je resnično lahko bil prav vsem vzor komunista in aktivista, bo — kot pravijo

sodelavci — resnično težko nadomestiti, sicer pa bo Ivan Grajžl tudi novim generacijam za zgled, kakšen naj bo delavec v naši samoupravni socialistični skupnosti.

Potem, ko se je izučil za ključavničarja se je Ivan Grajžl v začetku 1950. leta zaposlil v velenjskem Rudniku lignita. Vmes je bil v JLA, osem let pa je delal v Gorenju, da bi se avgusta lani vrnil v rudarski kolektiv, v temeljno organizacijo združenega dela Klasirnica. Vseskozi se je dodatno izobraževal in usposabljal, saj se je zavedal, da je znanje za vsako delo še kako pomembno. Opravil je izpit za nadzornika, pred desetimi leti pa je končal delovodsko šolo kovinske stroke. Med priznanji, ki jih je prejel za svoje delo, pa je tudi medalja dela.

Ivan Grajžl pa je bil tudi prizadeven sodelavec in odbornik Avtomoto društva Šaleška dolina v Titovem Velenju. Bil je med ustanovitelji avtomoto krožka; po letu 1958, ko je bilo ustanovljeno avtomoto društvo, pa se je pridružil društvenim članom in odbornikom ter jim ostal zvest vse do tragične smrti. Z nesebičnim delom je veliko prispeval za razvoj društva. Bil je pobudnik za številne novosti pri izdelavi tehnične opreme, ki je ni bilo mogoče dobiti. Podobno kot v službi je tudi v prostem času dokazoval vsestransko sposobnost in pri tem dosegal pomembne uspehe. Ni bilo naloge, ki je ne bi opravil. Ni mu bilo žal časa, ki ga je namenil za delo in razvoj društva. Kot športni funkcionar pa je sodeloval pri izvedbi vseh prireditev, ki jih je organiziralo društvo in ki so si pridobile sloves širom po svetu.

Za požrtvovalno delo in neumorno vnetje je prejel Ivan Grajžl najvišja priznanja Avtomoto društva Šaleška dolina Titovo Velenje in Avtomoto zveze Slovenije.

S tragično smrtjo Ivana Grajžla je Avtomoto društvo Šaleška dolina izgubilo najbolj predanega društvenega delavca, ki ga bo resnično težko nadomestiti.

Žalni zbor v KS Stara vas

V objemu gore San Pietro so preminuli tudi trije krajski krajevne skupnosti Titovo Velenje—Stara vas iz soseske Pod parkom: Ivan Grajžl, Slavka Grajžl in Ana-Nuša Podlesnik. Na žalnem zboru

samoupravnih organov in vodstev družbenopolitičnih organizacij te krajevne skupnosti, so se poklonili spominu svojih sokrajanov in izrekli svojcem izraze globokega sočustvovanja.

sodelavce, znance, prijatelje...

Milena Atelšek
Katica Bider
Slavko Britovšek

Milena Atelšek, rojena 18. oktobra 1948

Katarina Bider, rojena 21. oktobra 1933

Slavko Britovšek, rojen 21. junija 1936

Kruti udarec usode je zadal neizrekljivo bolečino toplim domovom MILENE ATELŠEK v Radmirju, KATICE BIDER na Rečici in SLAVKA BRITOVŠKA v Mozirju, njihovem življenjskemu in delovnemu okolju. Želja po spoznavanju neznanega sveta jih je na krilih ponosne jeklene ptice vodila samo do skalnega pogorja sredi prostranstev Tirenskega morja, kjer so se njihove usode strnile v eno samo, v smrt.

V skalovju je ostalo grozljivo razdejanje, v družinah nenadomestljiva izguba treh skrbnih staršev in zakoncev in na Zgornjesavinjski zadrugi boleča vrzel ob nedojemljivi izgubi dolgoletnih prizadevnih sodelavcev.

MILENA, SLAVKO, KATICA.

Njih več. Radoživost njihovih obrazov je otrpnila v prerano smrt. Ostal je le še spomin na priljubljene sodelavce, tovariše, prijatelje. Spomin in opomin, ki ju z besedo ni moč prav opisati.

Od 48 let svojega življenja in ustvarjalnega dela jih je KATICA BIDER 33 namenila delu na zadrugi. Po končanem šolanju je leta 1948 v težavnih razmerah povojne izgradnje krepko poprijela za delo na tedanji kmetijski zadrugi Rečica. Po trinajstih letih so se zadruge združile v Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo in Katica je na novem delovnem mestu, a za isto mizo, vztrajala še celi dve desetletji. Le še dve leti jo je ločilo od upokojitve. Ne bo ji dano, da bi jo uživala. Vse prerano se je podala na usodno pot brez povratka — k možu in otrokom, na svoje priljubljeno delovno mesto, v svoj kraj.

Življenjska pot SLAVKA BRITOVŠKA se je zaključila v njegovem 45. letu. Dvajset jih je žrtvoval delu v zadrugi. Razen krajšega začetnega obdobja je vsa leta svojega prizadevnega dela namenil lastni kmetijski proizvodnji. Lani je zaradi svoje priljubljenosti in priznanih sposobnosti postal vodja te delovne enote in predsednik delavskega sveta v temeljni organizaciji Blagovni promet. Živ je še spomin na dni ob zadnjem prazniku občine Mozirje, ko je prejel priznanje za svoje dolgoletno ustvarjalno delo, na trenutek, ko je prerezal otvoritveni trak pred novo mehanično delavnico. Neizbrisen je spomin na njegov lik, še bolj je moreča praznina ob izgubi skrbnega očka in vzornega moža.

MILENA ATELŠEK je svoje zapustila še v cvetu mladosti. Pred nedavnim je slavila šele 33. rojstni dan. Deset delovnih let je posvetila vestnemu delu v zadrugi avtoparku. Močno je ljubila planine, naravo, cvetje. Na gori je ugasnilo njeno mlado življenje. Rada je pela in za vedno je umrl njen glas v vrstah ženskega pevskega zbora na Ljubnem. Dobro žene ni več, za vedno je za hčerki Blanko in Anitko usahnila toplina materinskega srca.

Marija Teržan, rojena 7. decembra 1931

Drago Teržan, rojen 26. decembra 1922

Marija in Drago Teržan

Usodna letalska nesreča nam je za vedno iztrgala sodelavko Marijo Teržan, vršilko dolžnosti vodje gospodarskega sektorja, sicer pa koordinatorja plansko analitske službe. V vrstah delovne skupnosti je nastala vrzel, za katero si v tem trenutno ni mogoče predstavljati, kdaj bi jo lahko zapolnili.

Marija je s svojim delom, poznavanjem in izkušnjami suvereno obvladala področje načrtovanja delovnih in finančnih programov, sporazumevanja v svobodni menjavi dela in analiz poslovanja vseh TOŽD in DO. Pri skromni delovni zasledbi plansko analitske službe je žal večino elementov, izračunov in analiz s tega področja sama opravljala tako, da svojega znanja ni mogla, niti utegnila prenašati na sodelavce. Zato bo mogoče le z dodatnimi, skupnimi naporji vseh delavcev gospodarskega sektorja in poslovnih delavcev Zdravstvenega centra kolikor toliko normalno nadaljevati te pomembne poslovne naloge.

Marija Teržanova se je kot poznavalec in analitik zdravstvenih parametrov uveljavila tudi izven Zdravstvenega centra, posebej pa v neposrednem sodelovanju s strokovnimi službami OZS Velenje in MZS Ravne na Koroškem. Aktivno je delovala v republiški koordinaciji za svobodno menjavo dela pri Republiški zdravstveni skupnosti Slovenije.

V osmih letih službovanja v zdravstvu se je vseskozi zavzemala za uveljavitev samoupravnih družbenoekonomskih odnosov in z neprestano prisotnostjo in aktivnostjo v vseh samoupravnih organih zdravstvenega centra s strokovnimi predlogi in razlagami veliko prispevala k boljšemu in kvalitetnejšemu samoupravnemu odločanju.

7. decembra bi naša Marija praznovala 50-letnico rojstva. Polna načrtov, zamisli in življenjskega optimizma je želela preostala leta do upokojitve še naprej preživeti na obeh neločljivih kolosekih delovnih dolžnosti in družine. Z možem Dragom, inšpektorjem SDK v Titovem Velenju, sta se namreč izredno razumela in dopolnjevala, doma rešila marsikatero službeno vprašanje, predvsem pa ves prosti čas posvetila družini in vzgoji obeh otrok. Ustvarila sta si dobre življenske pogoje, otroka sta se že osamosvojila, a ostala v najtesnejši zvezi s staršema. Posebno mesto sta v njunem življenju začeli prevzemati obe vnučki.

Življenje je okrenilo drugače. Želja po potovanju, spoznavanju lepote in znamenitosti sveta, je bila za Marijo in Drago Teržana, po spletu neštetihih naključij, tragično prekinjena. Končala se je življenjska pot dveh izredno delovnih, naprednih in poštenih ljudi, ki ju bomo vedno pogrešali. Delavci Zdravstvenega centra in delovne skupnosti še posebej

pogrešali tovarišico Marijo, ki jo bomo za zgled delavnosti in kreativnosti še dolgo in neprenehno uporabljali pri spodbujanju lastnega dela.

Marjan Rabič

...

Življenje smo navajeni sprejemati v človeško sprejemljivih in naravno danih zakonitostih. V takšnih miselnih okvirih sprejemamo tudi slovo naših dragih, sorodnikov, sodelavcev, znancev.

Dogodkov, ki so v nasprotju z našimi merili, preprosto ne moremo doumeti. Nepričakovan poseg usode spremeni tok življenja družine, okolja in delovne skupnosti.

Tako doživljamo izgubo sodelavca Draga Teržana tudi delavci službe družbenega knjigovodstva, podružnice Titovo Velenje. Poln sil in življenjskega poleta — ne, ne moremo dojeti, da se je njegovo življenje končalo v razbitinah letala na strmih pobočjih San Pietra.

Rodil se je 26. 12. 1922 v Petrovčah. Dokončal trgovsko šolo. Med vojno se je odzval klicu svobode in bil novembra 1945 demobiliziran.

Zaposlil se je januarja 1948 v Narodni banki, podružnici Zalec, po letu 1953 pa je skoraj sedem let delal na inšpekcijskih poslih pri takratnem okrajnem ljudskem odboru Celje. Njegovo delovno zavzetost je spremljala tudi želja za strokovnim usposabljanjem. Ob delu je dokončal ekonomsko šolo v Celju in nadaljeval s študijem na pravni fakulteti. Vmes si je ustvaril družino z ženo Marijo. Njuno srečo sta dopolnjevala sin Drago in hčerka Metka; polna ustvarjalne moči sta z ženo zgradila topel dom.

Od 1. 12. 1959 je delal v Narodni banki in Službi družbenega knjigovodstva v Celju. To so bila leta življenjske rasti in strokovne izpopolnitve.

Ob ustanovitvi Službe družbenega knjigovodstva, podružnice Velenje je zaradi potreb po ustreznih kadrih menjal delovno okolje in prišel v Velenje. Svoje znanje je prenašal na sodelavce, ob raznih nejasnostih v predpisih je pomagal z izkušnjami iz primerov v preteklosti.

Njegovo delo je vedno prevečala velika zagnanost, vmes pa je še vedno našel čas za humor. V petek, pred prazniki, je zaradi odsotnosti v prvih dneh decembra že začel pisati pooblastilo za opravljanje svojega dela. Bila je šala, kdo od nas bi takrat slutil, da se poslavljamo brez slovesa.

Čutimo praznino — pogrešali bomo njegove dolgoletne izkušnje, delovno zavzetost in življenjsko vedrino.

Ilško St.

Jakob Grošl

Tozd tovarna usnja Šoštanj

IU Vrhnikar ne bi smelo biti vseeno, kaj bo s šoštanjsko usnjarno

Zaradi pomanjkanja surovin in reprodukcijskih materialov, domačih in iz uvoza, je vse več težav. Vzroke zanje pa ni iskati zgolj v omejevanju uvoza z namenom, da bi izboljšali zunanjetrgovinsko bilanco, pač pa tudi v nevpeljivosti dohodkovnih odnosih med domačimi proizvajalci surovin in predelovalci oziroma neuvpeljivosti družbenoekonomskih odnosih nasploh. Primer Tovarne usnja Šoštanj, tozda Industrije usnja Vrhnikar, najbolj zgovorno potrjuje navedeno trditev.

Zaloge izginjajo kot »kafra«

Zadnje tedne se zaloge surovin kož v šoštanjski usnjarni, podobno pa tudi polizdelkov, zmanjšujejo kot še nikoli. Vprašanje je še, koliko časa bo še mogoče kolikor toliko nemoteno delati, pa čeprav je dnevni namok, v primerjavi z razpoložljivimi zmogljivostmi, že celo leto nižji. Domačih kož je vse manj, na uvoze pa ni mogoče računati, če ni izvoza!

Razumljivo je, da 530 delavcev, kolikor jih trenutno zaposluje tozda Tovarna usnja Šoštanj, vse bolj zanima, kaj bo z njimi, če ne bo kož. Da bi iskali oziroma dobili odgovor na to poglavito vprašanje sedanjega trenutka, je med drugim osnovna organizacija ZK sklicala razširjeni sestanek, na katerega so prišli tudi najodgovornejši predstavniki Industrije usnja Vrhnikar. Preveč optimistično je bilo pričakovanje nekaterih, da bo lahko sestanek »predpisal recept« za razrešitev težav, ki v tem trenutku še posebej pestijo zaposlene v usnjarni v Šoštanju. Takega recepta sestanek osnovne organizacije ZK tudi ne more »predpisati«. Žal pa na sestanku niso podrobno opredelili naloge komunistov — poslovnih delavcev, članov samoupravnih

organov in družbenopolitičnih organizacij in določili roke, do katerih je treba opraviti posamezne naloge. To bi bilo vsakega potrebno, da bi lahko, če naloge ne bi bile opravljene, ugotavljali tako idejno politično kot samoupravno odgovornost posameznikov. Zadnji sestanek, ki ga je sklicala osnovna organizacija ZK pa je potekal, bodi mimogrede omenjeno, tudi bolj kot monolog oziroma dialog poslovnih delavcev Industrije usnja Vrhnikar, Tovarne usnja Šoštanj in gostov z navajanjem že dalj časa znanih dejstev in obojestranskih obtožb, pri čemer so bili prisotni na sestanku, z nekaj izjemami, zgolj poslušalci.

Se cilji, opredeljeni leta 1974, uresničujejo?

Omenjeni sestanek svojega namena zagotovo ni dosegel, vsaj ne v večji meri. Ostajajo pa, razumljivo, dejstva in odprta vprašanja, na katera bo treba poiskati odgovor.

Zdi se, da bi bilo treba nemudoma nepristransko oceniti, kako se uresničujejo cilji, ki so bili opredeljeni leta 1974 ob vključitvi Tovarne usnja Šoštanj v Industrijo usnja Vrhnikar. Verjetno bi bilo v primeru, če bi bile že na vsem začetku odločneje

zastavljene aktivnosti za dosledno uveljavitev ciljev, stanje tudi v tem trenutku drugačno, kot je.

Pred sedmimi leti sta bila ob združevanju poudarjena zlasti še naslednja skupna interesa:

— delitev dela znotraj Industrije usnja Vrhnikar in

— skupno načrtovanje razvoja.

Resnično nerazumljivo pa je, da je slišati po sedmih letih še zmeraj očitke, in to z obeh strani, na račun odnosov med Tovarno usnja Šoštanj in DSSS Industrije usnja Vrhnikar oziroma neuvpeljivosti družbenoekonomskih in dohodkovnih odnosov znotraj Industrije usnja Vrhnikar, posebej še med usnjarnami Šoštanj in Vrhnikar. Da s temi odnosi resnično ni vse v redu opozarja, med drugim, tudi podatek, ki je bil izrečen na zadnjem razširjenem sestanku v Šoštanju in ki ga ni nihče niti poskušal ovreči:

• medtem, ko Tovarna usnja Šoštanj ob koncu septembra ni mogla nameniti v sklad skupne porabe in v poslovni sklad niti dinarja, je usnjarna na Vrhniku samo v poslovni sklad izdvojila kar 114 milijonov dinarjev. V Šoštanju še dodajajo, da na Vrhniku ni težav pri oskrbi s surovino, nasploh pa tam predelujejo tudi kvalitetnejše kože.

Ceno preusmeritev je plačal šoštanjski kolektiv

Znano je, da so morali v Tovarni usnja Šoštanj zaradi težav pri oskrbi s surovinami, kožami, kar dvakrat po letu 1974 preusmerjati proizvodnjo.

Za Industrijo usnja Vrhnikar je bila ta preusmeritev nujna, saj so ustvarili boljše pogoje za delo drugih dveh tozdov — na Vrhniku in v Šmartnem pri Litiji. Vendar pa je cena obeh preusmeritev plačal šoštanjski kolektiv, obljubljeni pomoči Vrhnikar navkljub.

Tovarna usnja Šoštanj dosegla po preusmeritvah slabše poslovne rezultate, kar se — razumljivo — odraža tudi na osebnih dohodkih zaposlenih. Zanimivi pa so tudi podatki o izvozu. Medtem ko so Šoštanjanci še pred šestimi leti prodali na tuje kar za 3.754.000 dolarjev izdelkov, se je izvoz sprico preusmerjanja zmanjševal tako, da bo leta 1978 naprej izvozilo letno le še za okrog 600.000 dolarjev izdelkov, v pretežni meri konfekcije.

Leta 1979 je bil med usnjarnama Šoštanj in Vrhnikar uveljavljen, zaradi različnih proizvodnih pogojev, skupni program proizvodnje svinjskega usnja, sprejeto pa je bilo tudi načelo skupnega prihodka za to proizvodnjo. Od novega leta 1981 naprej pa to načelo ne velja več. Zakaj?

Kako doseči željeno in nujno preusmeritev proizvodnje

Gotovo je, da proizvodnja usnja v Šoštanju, dolgoročno gledano, zaradi vse večjega pomanjkanja kož ni perspektivna. Vprašanje pa je, s katerimi programi bi bilo mogoče zdaj, v zaostrenih pogojih, zagotoviti željeno in nujno preusmeritev proizvodnje. Zato bo gotovo potrebno, ob poenotenju poslovne politike v okviru Industrije

usnja Vrhnikar, poiskati rešitve za nastale težave v šoštanjski Tovarni usnja znotraj delovne organizacije Industrije usnja Vrhnikar, ki je skupaj z velenjsko družbenopolitično skupnostjo, prva in najbolj odgovorna za to, da se zagotovi delo in perspektiva zaposlenim v šoštanjski Tovarni usnja. Kaže pa, da se na Vrhniku te odgovornosti v vsej celovitosti ali ne zavedajo, ali pa jo niso pripravili prevzeti. Gotovo je tudi, da v Tovarni usnja Šoštanj vse doslej niso bili zadosti vztrajni, da bi dobili nedvoumne in javne odgovore na vprašanja, ki so že sedem let kamen spotike, v okviru samoupravnih organov in družbenopolitičnih organizacij Industrije usnja Vrhnikar.

Poraja pa se tudi vprašanje, ali je bilo resnično treba čakati kar sedem let, da so dosegli odnosi med Tovarno usnja Šoštanj in Industrijo usnja Vrhnikar vreljšče oziroma ledišče, kakor kdo pojmuje, da bi naposled vendar postavili piko na i. Nobene dvoma ni, da je Tovarna usnja Šoštanj še zmeraj tozda Industrije usnja Vrhnikar, da preusmerjanje proizvodnje ne poteka po predvidevanjih itd. Zato bo treba resnično vse težave, s katerimi se srečuje šoštanjski kolektiv, kar najbolj zavzeto in odgovorno razrešiti znotraj Industrije usnja Vrhnikar, seveda z aktivnim sodelovanjem vse, ki so pri tem dolžni sodelovati.

Priljubljeni prvi ukrepi znotraj Tovarne usnja Šoštanj

Zanimalo nas je, kaj vse je že bilo storjeno v Tovarni usnja

Šoštanj po nedavnem sestanku osnovne organizacije ZK, da bi pospešili razreševanje težav. Izvedeli smo, da v Industriji usnja Vrhnikar še zmeraj ni potrebne pripravljenosti, da bi šoštanjska usnjarna dobila več kož, predvsem pa tudi kvalitetnejše kože. Ker ni izgledov, da bi bilo več surovin, so začeli v Šoštanju pripravljati ukrepe, ki so jih obravnavali v družbenopolitičnih organizacijah in samoupravnih jedrih.

Do konca leta bodo skušali zagotoviti izkoriščenost zmogljivosti z dodelavnimi posli za Konus iz Slovenskih Konjic. V obratu Konfekcija bodo uvedli drugo izmeno, predtem bo treba nadomestiti nekatere že iztošene dele opreme, s čimer bodo zagotovili delo za okrog 30 delavcev iz usnjarne.

In ker ni izgledov, da bi v letu 1982 namakali več kot 12 ton surovin kož na dan, bo treba nekaj deset delavcev prezaopostiti, in to v kolektivih v občini Velenje. Strokovna komisija delavskega sveta bo pripravila podrobnejša merila za prezaopostovanje.

Pospešeno pa iščejo v šoštanjski Tovarni usnja partnerje, ki bi jim zagotavljali surovine in pomožne materiale in za katere bi potem opravljali delovne posle. Tudi na ta način naj bi, seveda ob zmanjšanem dnevnem namoku, zagotovili kolikor toliko normalno proizvodnjo in zasedenost zmogljivosti.

Marijan Lipovšek

Prejeli smo

Nekatera vprašanja socialistične vzgoje mladine

Ko razpravljamo o aktualnih vprašanjih socialistične vzgoje mladih seveda ne moremo mimo objektivnih pogojev, v katerih se oblikuje mlada generacija. Če želimo socialistično vzgojiti človeka, potem moramo vedeti in povedati, kaj je socialistično, katere so temeljne vrednote naše samoupravne socialistične družbe.

V pričujočem sestavku želimo opozoriti na nekatere pojave, ki zlasti negativno vplivajo na socialistično vzgojo naše mlade generacije.

Vsi dobro vemo, da si mlad človek rad išče vzornike, poznamo pa tudi pregovor »besede mikajo — zgledi vlečejo«. Ob prizadevanjih, da našo mlado generacijo vzgajamo in vzgojimo čimbolj v socialističnem duhu, si moramo zastaviti naslednje vprašanje: Ali imajo naši mladi ljudje danes dovolj vzornikov, dovolj prepričljivih besed in zgledov, po katerih se bodo ravnali. Ali še drugače: ali smo znali in uspeli mladim dovolj približati vzornike, zgleda, socialistične vrednote, da jih bodo prevzeli, osvojili, se zanje borili, ne pa se jih le učili?

Vemo, da je najmočnejši dejavnik socializacije človeka prav neposredno okolje, v katerem človek živi, se razvija in si v spletu mnogih dejavnikov oblikuje svoj jaz in svetovno nazorski pogled. Zastavimo si vprašanje: Je to okolje takšno, da dovolj močno deluje v smeri socialistične vzgoje mladega človeka? Ali delujejo v tem okolju dovolj močne subjektivne sile, ki z vidika lastne odgovornosti znajo in uspevajo v večini primerov uveljaviti idejno bistvo socialističnih vrednot naše družbe in vplivati na varovanje pridobitev socialistične revolucije? Teh nekaj vprašanj sem nanizal zato, da bi vsak zase in skupaj ocenili pogoje in razmere, ki vplivajo na socialistično vzgojo mladih.

Poskusimo socialistično vzgojo naše mlade generacije oceniti skozi uveljavljanje temeljnih vrednot naše družbe, v svojem delovnem in življenjskem okolju s tem, da ocenimo, koliko so spoštovane naslednje vrednote:

— človek kot svobodna, humana in ustvarjalna osebnost;

— samoupravljanje — kot proces samoučlovečenja družbe in oblika potrjevanja in izražanja svobodne ustvarjalne osebnosti ter proces preseganja raznih oblik odtujenosti človeka in hkrati sistem naše družbene ureditve,

— bratstvo in enotnost kot izraz odnosov, temelječih na politični zavesti o povezanosti in soodvisnosti našega nacionalnega obstoja v socialistični skupnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti,

— svoboda kot pogoj in možnost vsestranskega razvoja ustvarjalne osebnosti kot posameznika in naroda, torej kot splet demokratičnih odnosov, v katerih si človek sam kuje svojo srečo in pogoje za osebnostni, socialni in nacionalni razvoj,

— solidarnost — kot oblika osebne in družbene zavesti vsak trenutke pomagati sočloveku, drugemu narodu ali ljudstvu, takrat, ko potrebuje pomoč, z občutkom odgovornosti za srečo sočloveka,

— patriotizem kot izraz ljubezni do domovine, lastnega naroda in čuvanja pridobitev NOB in revolucije ter kulturne dediščine,

— enakopravnost kot izraz dejanskih družbenih pogojev za enakopraven razvoj slehernega človeka, naroda oz. narodnosti,

— humanost — kot osebna in družbena zavest o spoštovanju slehernega človeka in način reševanja medčloveških odnosov, borbe proti razizmu, apartheidu in vsem oblikam izkoriščanja in neenakosti ljudi, s krepitvijo človekovega dostojanstva,

— pravičnost, iskrenost, odgovornost, demokratičnost, angažiranost, delavnost, to so vrednote, ki jih verjetno ni potrebno posebej opredeljevati.

Le s stalnim razvijanjem, njihovo uveljavitvijo v praksi ter z vzgajanjem mladega človeka v duhu teh vrednot lahko dosežemo, da bodo sedanje in bodoče generacije, ki se niso kalile v vojni in revoluciji, deležne dovolj socialistične vzgoje in se same borile za poglobljanje teh vrednot in njihovo prevzemanje ter prenašanje na nove generacije.

Mlad človek mora čutiti povsod, v šoli, v družini, v okolju, kjer živi, da se te vrednote

spoštujejo, da se ljudje na vsakem koraku, zlasti pa v družbenopolitičnih organizacijah, borijo za uveljavljanje teh vrednot, da imajo te vrednote pri ljudeh več veljave, kot npr. strešnost, egoizem, nacionalizem in razni drugi -izmi- z negativnim predznakom

Brez konkretne družbene prakse, v kateri bodo primeri teh vrednot dejansko prednjačili, ni prave družbene klime in pogojev, ki morajo pozitivno vplivati na socialistično vzgojo mladega človeka. S pojmom — konkretna družbena praksa — mislim na družbene odnose in dejavnike, ki pri mladem človeku krepijo zaupanje in ljubezen do domovine, socializma, samoupravljanja in spodbujajo angažiranost ljudi v tej smeri.

Seveda mlad človek potrebuje tudi ustrezne pogoje za razvedrilo — otroška in športna igrišča, rekreacijske objekte, dobro organizirane in pravilno vodene družabne aktivnosti, ki ga bodo pritegnile. Rabi pogoje za zabavo, če želimo, da ne bo prepusten čisti, brezdelju in vplivom mnogoterih negativnih dejavnikov in da bo sam pri sebi ugotavljal, da prej našteje vrednote niso le proklamacije, ampak resnična bit naša družba. Razumeti mora, zakaj se velja boriti za te vrednote, zakaj so ljudje zanje umirali.

Generično bistvo človeka je zavestna — načrtna ustvarjalnost, torej ustvarjalno delo. Ali smo storili dovolj kot vzgojitelji — učitelji in starši — kot družba in njene subjektivne sile, da bi pri mladem človeku z dovolj zglednimi primeri, preko konkretne prakse, vplivali na oblikovanje zavesti, da je smisel življenja v delu, da je vsako delo cenjeno, in da le ustvarjalno delo prispeva k oblikovanju nove vrednosti v družbi. Vse preveč je še primerov, ko kot starši dopovedujemo svojim otrokom »uči se, da ti v življenju ne bo treba delati«. Mišljeno je seveda fizično — proizvodno delo. Ali se zavedamo dovolj negativnosti tega prigovora in vrste drugih, kot so: »moj sin ne bo knap, ali zidar, čevljar in podobno?

S takšnimi nasveti in vplivi ne dosegamo le tega, da bi se otrok bolje učil, ampak ustvarimo pri

mladem človeku odklonilni odnos do rudarskega, zidarskega ali čevlarskega dela in poklica, sočasno pa izražamo podcenjevanje tovrstnega dela in nehoti ga skušamo napraviti celo za sramotilnega.

Od kod ta malomeščanska »purgerska« miselnost. V kakšnih krogih se razvija. Ali se ljudje, ki skušajo s takšnim razmišljanjem in odnosom do dela vzgajati svoje potomce, sploh zavedajo, da bi tudi sami bili precejšnji reveži — v duhovnem in materialnem smislu, če bi ne bilo rudarjev, zidarjev, čevljarjev in še vrste drugih proizvodnih poklicev.

Ali se zavedamo, da skozi takšen odnos do rudarskega dela oz. poklica, oblikujemo tudi v zavesti otroka podcenjevalni odnos do ljudi, ki opravljajo takšno delo. Torej gre za vzgojo, ki ima za posledico nastajanje zavesti o bolj cenjenih in manj cenjenih ljudeh, o gospodih v belih plaščih in delavcih v modrih »bandurah«.

V isti koš sodi tudi drug pojav malomeščanščine, ki bi ga s popačenostjo imenoval »gospodkanje«. Gre za pomanjkanje osnovnega socialističnega — kulturnega bontona. Eden od ciljev naše revolucije je bil, da bi bili vsi delovni ljudje in občani tovariši. Zakaj so tedaj potrebni nazivi »gospa doktor, gospod inženir, gospa in gospod«?

Vedno pogostejši so pojavi, da te otroci na ulici ali na dvorišču pred stanovanjskim objektom ne znajo nazvati drugače kot: gospod, koliko pa je že ura? Tovariši in tovarišice so potemtakem samo še v šoli?!

Postavlja se mi vprašanje, ali nam je beseda tovariš kot izraz iskrenega prijateljstva in enakopravnosti med ljudmi, znanci in sosedji, tuja, ali pa želimo z nazivom gospod in gospa, izkazovati svojo ponižnost in svetohlinstvo do »gospodov« z željo, da bi nas tudi oni povzdignili v »gospode«.

Najhuje je to, da je ta pojav najmočnejši prisoten prav pri mlajših, pri povojni generaciji.

Naslednje vprašanje, ki mu želimo z vidika socialistične vzgoje mlade generacije dati poseben poudarek in mu bomo morali v bodoče posvetiti več pozornosti, je naš odnos do nekaterih pojavov v kulturi in zlasti v kulturno-

zabavnem življenju. Gre za vprašanje našega odnosa do raznih vrst »pank glasbe, ultra revolucionarnega pesništva in druge revolucionarne zabavne umetnosti«. Ne želim biti starokopiten, vendar ne morem mimo našega nekritičnega odnosa do vsebine tovrstne glasbe in pesništva, ki sta se razvila v pogojih razkrajanja se kapitalistične družbe, katere prava demokracija se kaže v obstoju raznih getov, razizmu, apartheidu in oboroževalne tekme, ki peha človeštvo na rob propada, torej v družbi, kjer je človek danes bolj odtujen in tudi izkoriščen kot kdajkoli prej.

Ali je tudi naša družba takšna, zlagana, brez solidarnosti, brez proletarskega humanizma in svobode? Ali so res »Pankrti« nov rod naših poetov? Ali pa gre le za povsem nezavestno in nekritično sprejemanje nečesa, kar bi naj zapolnilo prazen prostor, iz katerega so se umaknile oz. ga niso v zadostni meri zapolnile ustvarjalne sile naše družbe.

Smo se že vprašali, ali imajo ti pojavi kaj skupnega s Titovo potjo in prihodnost. Prav gotovo ničesar. Kaj nam je tedaj storiti? Poglobiti idejno vzgojo, družbenopolitično delo z mladimi, boriti se za bolj dosledno spoštovanje temeljnih socialističnih vrednot, dosledneje in odgovorneje uresničevati samoupravno pot razvoja, več delati z mladimi, nuditi jim drugačno — našim socialističnim razmeram sprejemljivo zabavo in društveno dejavnost.

V večji meri moramo pri mladih razvijati občutek odgovornosti, pa ne le s tem, da kažemo na druge... Naučiti jih moramo razlikovati socialistične vrednote od vrednot kapitalističnega sveta, resnično revolucionarnost od ultralevičarskega protesta. V večji meri bo potrebno razvijati soodvisnost šole od okolja. Bolj bomo morali začeti preverjati, kakšna je resnična idejnost pouka in vsebina svobodnih dejavnosti v šoli, koliko so komunisti v teh ustanovah kritični do raznih pojavov, ki nimajo veliko skupnega s socialistično vzgojo.

Bolj bomo morali paziti na to, kdo in kako vzgaja in uči našo mladino. Ali imamo ustrezno idejno naravnane vzgojitelje, ali pa le politično obarvan pristop k podajanju posameznega predmeta. To, zelo bistveno vprašanje, se

največkrat razume napačno, namreč v tem smislu, da bi morali biti vsi učitelji člani ZK. Takšna zahteva bi bila v nasprotju z našo ustavo, saj se vendar zavedamo, da je šola le eden, najbolj usmerjen, dejavnik vzgoje. Drugi dejavniki so družina, okolje... Vendar pa ustava zahteva, da mora učitelj, ne glede na svojo ideološko opredelitev, podajati učno snov angažirano, z idejnih pozicij naše samoupravne socialistične družbe. In to moramo začeti preverjati! Ne more biti učitelj vsak, ki pozna matematiko in zgodovino in zna iz knjige prečitati našo družbeno ureditev.

Žal so tudi na področju vzgoje vedno bolj v ospredju vprašanja ekonomskega pragmatizma, povezana s potrošništvom.

Ne moremo se zadovoljiti s tem, da je sodelovanje med krajevno skupnostjo in šolo ali šolo in OZD le skupno glasilo, ali morda sredstva, ki jih podjetje da za dopolnjevanje vzgojno-didaktične opreme. Namen tega sodelovanja mora biti v resničnem spoznavanju vsebine in bistva dela posamezne organizacije združenega dela, samoupravljanja v tej OZD, življenjskih problemov delavcev itd. Tu bomo morali marsikje zaorati v ledino.

Samoupravljavcev ne moremo vzgajati s tem, da učimo v šoli le načela samoupravljanja, ampak se samoupravljavci oblikujejo skozi samoupravno delo in samoupravno zasnovano vzgojo, skozi samoupravne odnose, ki morajo vladati v šoli, v krajevni skupnosti, OZD in tudi v oddelčni skupnosti. Zato bo potrebno v bodoče tudi več vzgojno-političnega dela s starši in učitelji. To še posebej velja za porušene mostove med osnovno in srednjo šolo. Ohranjanje in razvijanje tradicij NOV in naše revolucije ne more potekati v obliki pravilnic in zgodb, ampak skozi krepitve in spoštovanje vrednot in pridobitev te revolucije.

Ne navsezadnje bi kazalo izpostaviti vprašanje neenakih možnosti in učnih pogojev otrok, vprašanje varstva in tudi vključenosti v razne društvene aktivnosti in mentorstva v njih.

Morda bo v tej smeri kdo nadaljeval moje razmišljanje!

Tone SELIGA

Namensko varčevanje za deset novih vrst posojila

Ljubljanska banka nudi občanom na podlagi namenskega dinarskega varčevanja oziroma na podlagi prodaje deviz in vezave dinarske protivednosti teh sredstev posojila za naslednje namene:

- nakup starih stanovanj ali stanovanjskih hiš,
- plačilo stroškov vzdrževanja oziroma obnove stanovanja ali stanovanjske hiše,
- nakup izdelkov in naprav za varčevanje z energijo v stanovanjih ali stanovanjskih hišah,
- gradnjo ali nakup garaže od organizacije, ki je pooblaščen za prodajo,
- plačilo stroškov 73 priključitev stanovanja ali stanovanjske hiše na električno omrežje, toplotno ogrevanje, vodovodno omrežje in kanalizacijo,
- plačilo stroškov za telefonski priključek,
- popravilo avtomobilov in kmetijskih strojev,
- plačilo uvoznih dajatev,
- plačilo vpisnine za izredno šolanje,
- plačilo invalidskih pripomočkov ter drugih pripomočkov in storitev za rehabilitacijo.

Pri namenskem varčevanju dinarskih sredstev se občan lahko odloči bodisi za redne mesečne pogoje bodisi za enkratni pogoje. V obeh primerih varčevalna doba ne more biti krajša od 12 mesecev in daljša od 36 mesecev.

Po poteku dogovorjene dobe varčevanja dobi občan od 150 do 330 odstotkov posojila na privarčevani znesek, odvisno od trajanja in načina varčevanja.

Kadar pa občan proda banki konvertibilna devizna sredstva ter veže za dogovorjeno dobo njihovo protivednost v dinarjih, dobi kredit takoj in v višini 250 odstotkov od vezanega zneska.

hitreje do cilja

Če napeljujete v svoje stanovanje

**CENTRALNO
OGREVANJE**

**obiščite
prodajalno gorenje
v Titovem Velenju, Celjska 19**

NUDIMO VAM:

- lamelne jeklene radiatorje,
- izolacijske plašče PURLLEN-ALU,
- kotle za centralno ogrevanje in
- ventile za radiatorje ARMAL (ročna nastavitvev oziroma nastavitvev s termostatom)

Le otroci so ...

Iz dneva v dan zagleda luč sveta veliko otrok, nedolžnih otrok, ki ne vedo kaj jih čaka. Prav tako iz dneva v dan ugasne mnogo teh drobnih, komaj začetih življenj.

Ko pridekajo na svet, ne vedo, kam so prišli. Vedo namreč le to, da morajo živeti. Živeti pod varstvom skrbnih staršev ali v nasilju, revščini in bedi, ni važno kje — živeti morajo. Nekateri srečni malčki se znajdejo v okolju, kjer živijo kot kraljevici, ki jim ničesar ne manjka, pa vseeno niso zadovoljni. Drugi žalostno upirajo oči v svojo mater ter jo prosijo kruha, da bi potešili lakoto. Srečni postanejo, če dobijo kos kruha, ne belega, brez klobas, marmelade ali masla. Spominim se še na tiste, ki doživljajo še strašnejše stvari, na tiste, ki dan za dnem, noč za nočjo poslušajo regljanje strojníc, padanje bomb. Shujšani in podhranjeni se stiskajo v kote koč ter se tresejo za golo življenje, ki v bistvu sploh ni življenje, ampak životarjenje polno strahu, ponižanja in trpljenja. Veliko njih so sirote brez staršev. Nikakor ne morejo dojeti, zakaj so jim ubili starše, zakaj so sploh na svetu, da trpijo. Ne morejo razumeti, zakaj se ljudje pobijajo med seboj, kaj iščejo na njihovem ozemlju tujci z čeladami. Zakaj vse to, sprašujem tudi jaz. Kdo drug začne sejati zlo, kot tisti, ki so presiti, ki jim je predobro. Seveda, človek je največja zver. Ko si ustvari osnovne pogoje za življenje, se ne zadovolji, ampak šele začne divjati. Ropa, ubija, uničuje.

Ne pomisli na žrtve, na otroke, ki morajo umirati na cestah. Ali ni nikogar, ki bi jim pomagal, saj so vendar samo otroci, nesposobni, da bi se branili. Otroci, ki so željni ljubezni in topline, pa morajo namesto tega prenašati krutosti in ponižanja. Želijo se igrati, odrasčati v miru in svobodi. Zakaj jih ne pustite pri miru, ljudje. Ne ljudje, temveč zverine so, če tem nesrečnim mladim bitjem ne privoščijo mirnega življenja.

Dora Tertinek 1. l.
Gimnazija

Ohrid ostaja nepozaben

No, pa šmo tu, si mislim. Ozrem se nazaj in kot bi mignil švistnejo mimo tri dolga, dolga leta, ki so naenkrat postala kratka kot bežen trenutek. A kaj trenutek! V tem času so iz zmedenih dekličev zrastle dekleta, iz neugnanih fantičev pa fante, ki mislijo, da so odrasli, ker govorijo pametne reči, obenem pa se še lovijo okrog šolskih klopi. A tu je zadnji letnik, postali smo maturantje, osemnajst pomladi je za nami — hočeš, nočeš — čas je, da se malo zresimo in stopimo v življenje s trdnim korakom.

Kaj pa maturantski izlet, boste vprašali. No, tudi tega smo preživeli. Ohrid ... sanje ... Kdo od nas še ni sanjal o njem?!

Vožnja z letalom, drobne lučke v globini, temperamentna vodička, prijetni bungalovi tik ob obali širokega sinjega jezera, kopanje v dežju sredi jate rib, ki se ti zaletavajo v glase, izleti in opoldanski živ-zav na kamnitih ulicah starega mesta, disko in ritem goslene v večerih brez sna, dobri stari siri v zakotnih prodajalnicah, beli biseri za okras ali darilo in tu in tam še kakšna razglednica s pozdravi ... Le kaj naj si človek še poželji?

Makedonija. Skripanje starega avtobusa je sicer uspavalo, a jaz nisem mogla zadremati. Pogled mi je zlezal skozi okno in se stopil s požganimi travami golih planot. Malo niže so presenečala ravna polja tobaka, sončnic in vinske trte, po bregovih pa zgostene, križem kražem nametane hiše z vplivom orientalske arhitekture. Dežela starih kultur se je za vsakim ovinkom prikazala z drugačnim obrazom.

Razvaline antične herakleje z razpadajočimi mozaiki in ostanki stare ohridske trdnjave so me navdali z občutki skrivnostne preteklosti in naše majhnosti v grozljivi ječi časa, ki teče in teče in za sabo pokriva usode majhnih in velikih. Stari vonj samostana Svetega Nauma je pričal o starosti kamnitih sten, ki so, prevlečene s freskami, obdajale majhen prostor minulih stoletij. Nezemska akustika je oživljala stare ikone.

V Strugi je bil ravno semanji dan. Mesto, trg in ulice so bile nasičene z ljudmi iz okoliških vasi, ki so hoteli na ves glas prodajati izdelke domače obrti. Zame je bila to prava paša za oči. Se nikoli namreč nisem videla toliko originalnih starih vezenin na kupu. Ženske v narodnih nosah so izdajale, kako tukaj narod še živi s svojo folklorno tradicijo in kako malo je vpliv tehnike 20. stoletja prodrl do skritih makedonskih vasi. Ljudje so odprti misli, prijazni in domačni. Kar povlekli so me med potke svojega načina življenja in mišljenja. Živeti, da živeti! Tega se moramo mi še naučiti. Kajti življenje ni le tisto, ki ga živimo jaz, ti, mi vsi; drugi narodi žive drugače in so srečni. Nekoč bomo to morda razumeli in jih ne bomo več obojevali, zato ker ne žive tako kot mi.

Skratka, bilo je nepozabno. Toda vse lepo nekoč mine in tako so potekali tudi dnevi našega izleta. V Makedoniji smo pustili kosček sebe, s seboj pa smo vzeli spomine na prijetne skupne dni in zavest, da nas sošolce resnično nekaj veže. Še eno leto je pred nami, še kakšna vragolija bo »ušpičena«, polomljen stol in počekana klop, mi pa bomo opravili zrelostni izpit in stare rogovile bodo ukročene. Ene bo čakala služba, druge študij, tretje vojaščina, četrte otroci, razkropili se bomo, v naši zavesti pa bo ostal dobri stari maturantski A.

M. K.

Kako olepšati svoje okolje?

V današnjem svetu imamo tovarne, bloke, hiše, igrišča in še veliko drugega. Vse to spada k lepemu in urejenemu mestu. K lepo urejenemu mestu spada še nekaj drugega, na kar večina ljudi rada pozabi: zelenice in čisto okolje.

Tudi pri nas je tako. Imamo tovarne, ki onesnažujejo zrak, enako avtomobili. Vse to škoduje ljudem. Vse preveč vdihavamo onesnažen zrak, zato se pojavljajo različne bolezni. Ljudje, ki živimo v mestih, se večkrat sprašujemo, kako bi olepšali okolje. Učenci vseh šol prirejamo razne očiščevalne akcije: pobiramo papirčke, grabimo, pometamo smeti, vendar ne gre. Mimogrede pride kdo od starejših, odvrže papirček ali ogorek od cigarete in spet je tu ista pesem. Jaz pa se večkrat zagledam daleč in se zamislim. Čisto okolje, lepa zelena trava, sveži zrak ... Oh, to bi bilo prečudovito!

Okolje pa bomo olepšali tako, da bo vsak pobral papirček in ga vrget v koš in da se bomo udeleževali očiščevalnih akcij, ki jih prirejajo krajevne skupnosti, pa tudi med seboj se lahko organiziramo in gremo v akcijo. Zato čimprej v akcijo, da bomo spet zaživeli v ČISTEM OKOLJU!

Tatjana Vidmar 5. a
literarno-dopisniški krožek
OŠ Anton Aškerc
Titovo Velenje

Zgodovina

Ko tovariša še ni, vse je pač živahno, ko pogleda v redovalnico, vse je zelo plašno. Utilec vpraša Janezka, ta se kar smeji, neha se šele takrat, ko cvek v redovalnico dobi. Potem še vpraša Anico, nekaj le pove, zato dobi bolj slabo dve.

Ko tovariš neha spreševati, vsi se veselimo, in še dvajset počepov za zdravje naredimo. Snov nadaljujemo, to je bolj slabo, ker vemo, da za domačo nalogo spet obnova bo. Ko končno zvonec zazvoni, vsi oddirjamo, zopet v novo učilnico, kjer bo, kakor bo.

Milena Ledinek 6. b
OŠ Karel Destovnik-Kajuh

Moja torbica

Moja torbica je v celodnevni šoli in se počuti drugače, kot torbica na šolah, ki niso celodnevne.

Imam jo že iz prvega razreda, zdaj ji teče že četrto leto, odkar sem jo kupil. Torbica ni največja, ne najmanjša, ampak je srednje velikosti. Ne uporabljam je veliko, ampak še vedno mi služi, da spravim v njo stvari. Na sprednji strani ima narisanega jezega Ostržka, ki mora pisati domačo nalogo. Pri njem pa je račka, ki je vedno hodila zraven njega. Malo od slike je prozoren žepek in v njem list, na katerem sta moje ime in priimek, ime šole in moj naslov, če bi slučajno torbo kje pozabil. Ima še ročaj in dva pasa, da si jo lahko dam na hrbet.

Vesel sem, da imam torbico. Kaj bi le bilo, ko ne bi bilo torbic?

Peter Marčec, 4. a
OŠ Veljko Vlahovič
Titovo Velenje

Prvi planinski izlet

V soboto zjutraj smo se zbrali člani planinskega krožka pred centralnim spomenikom v Šmartnem ob Paki. Odpravili smo se na pot. Šli smo prek Slatin v Skorno. Ustavili smo se na Gneču pri partizanskem spomeniku. Prižgali smo svečke in odšli naprej. Končno smo prispeli do cilja. Najprej smo se ustavili pri spomeniku, kjer je padlo 19 borcev Sercejeve brigade. Prižgali smo svečke. S tem smo se oddolžili vsem padlim borcem, saj so nam priborili svobodo. Svoboda, ki je ne znamo dovolj ceniti. Pri gorzu smo se ustavili in se oddahnili od dolge poti. Pomalicali smo. Ogledali smo si bližnje hribe, ki so bili pobeljeni s snegom. V daljavi smo videli Savinjske Alpe. Smrekovec se je bahal s svojo belokapo. Uršlja gora pa se je smehljala v soncu. Po enournem igranju smo nadaljevali pot proti domu. Veselo razpoloženi smo se vrnili na domove.

Biserka Pavič in
Alenka Navršnik 4. r
OŠ bratov Mravljak
Šmartno ob Paki

Bolje preprečiti, kot gasiti

V tednu požarne varnosti je zavijanje siren namišljeno, da preizkusijo znanje nas gasilcev. Tudi jaz sem gasilec in vem nekaj vzrokov požarov.

V trenutku zaslišim zavijanje siren, kmalu nato skripanje zavor, takoj nato pa se rdeče vozilo, ki vozi s hitrostjo proti mestu, katerega je zajel požar. Na avtu pa je narisan simbol gasilcev — rdeči petelin.

Največkrat zanetijo požar ljudje sami, zaradi svoje malomarnosti in ne previdnosti. Za požar pa so še drugi vzroki, kot naprimer: odlaganje žarčnega pepela, tleče vžigalice, cigaretni ogorki, eksplozije plinov. Požar je mnogokrat tudi življenjsko nevaren. Do raznih eksplozij pa pride tudi pri nepravilno shranjenih plinskih bombah. Eden od izkušenih velenjskih gasilcev je dejal: »Požar je vedno lažje preprečiti, kot gasiti! V prvi minuti požara zadostuje skodelica vode, v drugi minuti je potrebno vedro vode, v tretji pa že cisterna!«

Razen povzročiteljev pa so tudi naravne oblike požarov. Na primer, ko udari strela. V preteklosti so ob hišah sadili visoka drevesa, ki so privabljala strelo nase in ne v hišo. Sedaj na strehah hiš že montirajo — strelovode.

Ce bi ljudje vsaj malo pazili, bi olajšali delo gasilcem, sebi pa morda usodno nesrečo.

Simon Lamot, 6. b
OŠ bratov Mravljak
Titovo Velenje

Mi in vi

Med mlajšimi in starejšimi generacijami pride pogosto do nesporazumov. Starejša generacija nas pogostokrat ne razume. Tako ta starejša generacija ne razume, da se svet spreminja in da se bodo morali s tem sprijazniti.

Največkrat se s tem ne morejo sprijazniti starši in stare mame ter stari očetje. Ne morejo si predstavljati, da njihov otrok ni več tak, kakršen je bil pred nekaj leti. Začel je hoditi v disco, v kino, začel se je oblačiti po modi. Na to pa imajo starši veliko pripomb. Največ o disco. Pravijo, da tam zabajaš v slabo družbo. Tudi proti modi imajo veliko povedati, češ da je ta moda, ki že nekaj let prevladuje, nespametna. Večkrat ne dovolijo, da bi se oblačil, kakor želiš sam. Če zabajaš v kino, ti večkrat starši določijo uro vrnitve, in če se v pravem času ne vrneš domov, je že direndaj v hiši. Očitajo ti, da si se potikal okrog in se družil z neprimerno družbo, čeprav to velikokrat ni res.

Starši bi se s temi spremembami, ki jih imamo mi mladi, morali sprijazniti, čeprav se tudi mi večkrat zavedamo, da vsega ne počenjamo prav.

Vlasta Klafar 7. a
OŠ Karel Destovnik-Kajuh

Moda in mi

Večkrat se sprašujem, zakaj se oblačimo, kakor nam narekuje moda? Zdaj so v modi hlače, ki jim moj ati reče „špičaste“ in ga jezi, če jih oblečem.

Jaz pa se vseeno navdušujem za te nove hlače in so mi všeč. Ko sem rekla mami, da potrebujem nove hlače, mi jih je kupila. Komaj sem jo naprosila, da mi je kupila hlače, ki so mi bile všeč. Trdila je, da so grde, ker so narejene kot koren.

Čez čas se je s tem sprijaznila in spet sem potrebovala nove hlače, ker je postalo vroče in starih nisem mogla več nositi, saj so mi bile preumirne. Takrat je šel z menoj oče in me doma vprašal: „Kakšne hlače pa bi rada imela?“ Bila sem kar tiho, ker je dobro vedel, katere si želim. Rekel mi je: „Da boš vedela, tiste ta „špičaste“ odpadejo!“ Bila sem jezna in ko sva prišla v Titovo Velenje, se je ata premislil in mi kupil hlače po zadnji modi, spodaj ozke in s precepom. Bila sem zelo vesela in tudi ata je bil zadovoljen, ker ne bom več sitnarila.

Težave imam tudi s krilom, ker ga nočem nositi. Mama mi v nedeljo reče: „Danes pa obleči krilo.“ Naredim se, kot ne bi nič slišala in že si oblečem hlače. Če pa si vendar oblečem krilo, vsi pravijo, da se je zgodil čudež.

Mira Ostovršnik 7. b
OŠ Karel Destovnik-Kajuh
Šoštanj

To sem jaz

Kakšen sem pravzaprav jaz? Ne vem. Toda nekaj mora biti na meni. Vedno, kadar je glavni odmor, vsi iz drugih razredov vzklikajo: „Glejte ga, Kršinarja!“

Naredim se, kot da jih ne vidim in ne slišim. Toda učilnico vendar moram zapustiti. O, vem, kaj hočejo! Toda tega ne bodo dosegli! Nisem lutka, da bi me porivali, brali, ... Hitro, kot blisk planem mednje in strmim za tem, da se jim čimprej izmuznem. Vendar se motim. Pri naslednji učilnici imam spet težave. Končno sem na cilju. Toda tukaj so zopet sošolci. Mislijo, da sem norček, tepček, ... Vendar se motijo. Kaj bi oni naredili na mojem mestu?

Igor Kršinar, 8. a
literarno-dopisniški krožek
OŠ Anton Aškerc

Občinska izobraževalna skupnost Velenje

Zagotoviti denar za naložbe

Poleg skupne seje z zborom združenega dela je bila prejšnji četrtak tudi samostojna seja skupščine občinske izobraževalne skupnosti. Na seji so spregovorili o devetmesečni realizaciji plana te skupnosti v letošnjem letu. Menili so, da so bili uspešno zaključeni vzgojnoizobraževalni programi preteklega šolskega leta ter da se je uspešno pričelo novo šolsko leto, ki je prineslo tudi nove prostorske in vsebinske pridobitve ter v srednjih šolah prehod na usmerjeno izobraževanje.

Tako je bila dokončana nova osnovna šola Bratov Mravljakov, ki je z novim šolskim letom pričela obratovati kot celodnevna šola z 22 oddelki. Dograjena je bila tudi telovadnica v Pesju. Z izgradnjo nove šole je bila na ostalih osnovnih šolah v Titovem Velenju uspešno izvedena prerazporeditev oddelkov in učencev in so tako v letošnjem šolskem letu obiskuje osnovne šole skupno 4992 učencev, ki so razporejeni v 196 oddelkih.

V občini Velenje deluje osem centralnih osnovnih šol z desetimi podružnicami ter osnovna šola s prilagojenim programom. V letošnjem šolskem letu obiskuje osnovne šole skupno 4992 učencev, ki so razporejeni v 196 oddelkih.

Celodnevno obliko dela imajo 3 centralne šole in 2 podružnici ali 1636 učencev v 60 oddelkih, kar

predstavlja skoraj 33 odstotkov vseh učencev v občini. To je prav gotovo veliko, saj v večini drugih občin ne dosegajo tako zavidljivih korakov pri uvajanju celodnevnih oblik dela. Takšen razvoj pa prinaša tudi bolj ali manj upravičena nasprotovanja, ki so povezana predvsem z opozorili o različnih pogojih za izobraževanje in večjih obremenitvah, ki jih za združeno delo pomeni tako nagel razvoj COŠ.

Seveda pa je vprašanje ali je trenutno možno poiskati kakšno drugačno rešitev, saj poti nazaj prav gotovo ne bi smelo biti.

V občini deluje tudi glasbena šola, katero obiskuje okoli 500 otrok, kar je približno 10 odstotkov vseh osnovnošolcev v občini.

Na seji so spregovorili tudi o nekaterih težavah s katerimi se na šolah oziroma v občinski izobraževalni skupnosti srečujejo v letošnjem letu. Tako bo morala občinska izobraževalna skupnost do konca leta za pospeševanje izvoza odvojiti 2.780.000 dinarjev, za solidarnost v republiki pa še dodatnih 6.000.000 dinarjev. V tem letu so se nad planom povečali tudi nekateri drugi izdatki, kot so na primer prevozi s šolskimi avtobusi; v finančnih težavah pa se je znašla glasbena šola, ki bo za kritje programa potrebovala še 1.100.000 dinarjev. To pa bo

možno le s povečano dotacijo občinske izobraževalne skupnosti ter s povečano šolnino.

Na seji so delegati potrdili tudi valorizacijo osebnih dohodkov prosvetnih delavcev, saj so le ti zaostajali za osebnimi dohodki drugih delavcev v občini. Sprejeta je bila tudi valorizacija za tiste materialne stroške, ki so bistveno prekorajili plan.

Ob oceni možnosti delovanja občinske izobraževalne skupnosti Velenje v prihodnjem letu so bili delegati seznanjeni, da bo zaradi izjemno velikega vpisa v prve razrede osnovnih šol (že doslej je prijavljeno 820 učencev), potrebno dodatno odpreti še 9 novih oddelkov. To pa gotovo pomeni ponovno uvedbo dvoimenskega pouka na nekaterih šolah, saj bi bila najbrž ukinitev ene od celodnevniš šol še najmanj smiselna. Sicer pa so bili delegati mnenja, da je potrebno, kar najhitreje zagotoviti določena sredstva za novogradnje. Gradnja nove osnovne šole v Titovem Velenju se po njihovem mnenju ne sme prelagati, saj so potrebe po njej očitne. Do izgradnje te šole pa bi bilo potrebno z dozdnavami in preureditvami obstoječih šolskih objektov zagotoviti kar najenakopravnejše pogoje za vse učence, ki obiskujejo osnovno izobraževanje.

B. Zakošek

Usmerjeno izobraževanje

Večja skrb načrtovanju

Na skupni seji zbora združenega dela skupščine občine Velenje in občinske izobraževalne skupnosti, ki je bila prejšnji četrtak, so delegati spregovorili o problematiki usmerjenega izobraževanja v občini Velenje.

V letošnjem letu se je v srednje šole v naši občini vpisalo 693 učencev, kar je 89 odstotkov načrtovanega vpisa. Najbolj pod planom je bil vpis v rudarsko usmeritev, ki je bil dosežen 57 odstotno. Kljub temu pa so tudi tu opazni pozitivni premiki, saj je sicer vpis pod planom, a vendar za 70 odstotkov večji od lanskega. Ob tem velja omeniti, da se je delež vpisanih učencev iz Slovenije v to usmeritev povečal za 84 odstotkov.

Vpisne zmogljivosti v usmerjeno izobraževanje so v občini izrazito proizvodno usmerjene. Razen v rudarstvu so te kapacitete izpolnjene ali celo presežene, pri odraslih pa je — podobno kot drugje v Sloveniji — vpis zaskrbljujoče nizek. Problem je tudi, da je v vse usmeritve v Titovem Velenju iz šaleške doline vpisanih le 70 deklet, čeprav je osnovno šolo končalo okoli 300 deklet. Kar okoli 200 se jih je vpisalo v slovenjegraško in celjske šole, in to predvsem v blagovni promet (trgovinska in ekonomska

dejavnost) ter pedagoške in zdravstvene šole, kjer se v občini Velenje že sedaj kažejo izobrazbeni viški.

Na seji so menili, da moramo še naprej nadaljevati s široko zasnovano akcijo usmerjanja slovenskih učencev v rudarsko izobraževanje, organizacijo izobraževanja v občini pa naj bi se odrekla praksi usposabljanja in strokovnega izpopolnjevanja svojih delavcev po programih, ki imajo samo interno veljavo, če obstajajo ustrezni verificirani programi. Prav tako pa bi bilo potrebno skrbneje načrtovati izobraževanje ob delu, prednost pa bi morali imeti kandidati, ki želijo pridobiti izobrazbo proizvodnih usmeritev.

Na seji so izvajalci usmerjenega izobraževanja v občini opozorili tudi na kadrovske težave, saj nase srednje šole nimajo dovolj pedagogov z ustrezno izobrazbo, posebno pozornost pa so namenili materialnim pogojem za razvoj usmerjenega izobraževanja. Do začetka šolskega leta 1982/83 je namreč nujno potrebno zagotoviti nove učne prostore, saj bodo sedanje prostorske zmogljivosti že do konca izkoriščene. Predvidena je sicer nadzidava sedanjih učilnic RSC, vendar le, če bo združeno delo sposobno in voljno zagotoviti potrebna sredstva. Sicer pa so delegati na seji menili, da morajo na Rudarskem šolskem centru najprej in predvsem poiskati notranje rešitve.

Na seji so bila sprejeta tudi stališča komiteja za družbene dejavnosti o tej

problematici. Tako naj bi se nadaljeval neokrnjen razvoj usmerjenega izobraževanja v občini Velenje v rudarski, kovinarsko-predelovalni, elektrotehniški, računalniški in družboslovni usmeritvi. V investicijski del programa občinske izobraževalne skupnosti za to srednjeročno obdobje je potrebno vključiti tudi širitev šolskega prostora za potrebe usmerjenega izobraževanja, in sicer z nadzidavo prve šolske stavbe RSC Velenje. Občinska izobraževalna skupnost mora postati mesto dogovarjanja in uresničevanja svobodne menjave dela tudi za usmerjeno izobraževanje. Večjo skrb je potrebno nameniti kadrovskemu načrtovanju. Le-to mora postati sestavni del razvojnih dokumentov organizacij združenega dela in delovnih skupnosti. Pomembno nalogo pri tem načrtovanju ima skupnost za zaposlovanje. Zaradi problematike na področju zaposlovanja, zdravstva in na drugih področjih socialnega varstva, si moramo prav na področju usmerjenega izobraževanja prizadevati, da bomo izobrazili čimveč domačega kadra, zlasti pa ženske mladine.

Delegati so nato v razpravi še opozorili na nekatere pomanjkljivosti. V glavnem pa so se strinjali s pripravljenim gradivom in usmeritvami, seveda pa bo potrebno o njih podrobneje spregovoriti še v vseh delovnih okoljih.

B. Z.

Kje so delegati?

V ponedeljek, 7. decembra, bi morala biti seja skupščine občinske skupnosti za zaposlovanje Velenje. Na njej bi delegati morali spregovoriti med drugim o naslednjih vprašanjih: Revalorizaciji finančnih sredstev za leto 1981, rebalansu plana za prihodnje leto, sprejetju aneksa k samoupravnemu sporazumu o temeljnih planih za obdobje 1981/85, oceni možnosti zaposlovanja v letu 1982 ter evidentiranju možnih kandidatov za prihodnje skupščinske volitve.

Kljub pomembnosti vprašanj pa skupščine ni bilo zaradi nesklepnosti delegata. Udeležilo se je le 31 delegatov, od 80., kolikor šteje skupščina za zaposlovanje. Spet se je ponovila stara, že prepoznana praksa, da je neka sklicana skupščina morala odpasti, zaradi skrajne neodobrovoljnosti nekaterih delegatov. Kje so bili delegati, je za zdaj težko reči. Eno pa je povsem gotovo. Opravičil odstotnosti ni nihče, čeprav bi bila dolžnost slehernega. Nadalje pa je tako početje nekaterih delegatov tudi netovariško do vseh tistih, ki so prišli tokrat na sejo in nepotrebno zapravljali svoj dragoceni čas.

Zatorej bi bilo zelo prav, da bi bili na take pojave pozorni prav sedaj, ko evidentiramo možne kandidate za prihodnje skupščinske volitve. Saj nam ne sme biti vseeno, katere delegate bomo v prihodnje izvolili, še zlasti zato, da se nam sedanja praksa ne bo ponavljala.

Bogdan Mugerle

OK SZDL Mozirje

Dobre priprave na volitve

Program političnih aktivnosti v pripravah na skupščinske volitve so v občini Mozirje sprejeli v mesecu februarju. Zatem so v vseh temeljnih organizacijah združenega dela in v krajevnih skupnostih oblikovali koordinacijske odbore za kadrovska vprašanja in volitve, ali jih dopolnili povsod tam, kjer niso bili pravilno oblikovani. Naslednja naloga je bila zagotovitev enotne evidence vseh evidentiranih kandidatov od leta 1974 dalje. Pri tem delu so se srečevali z vrsto problemov, kljub temu pa so ga v združenem delu in v krajevnih skupnostih dobro opravili. Sledilo so ustrezni posveti za predsednike koordinacijskih odborov za kadrovska vprašanja in volitve in z evidentirarji, na katerih so se udeleženci seznanili z vsemi potrebnimi navodili za uspešen pričetek evidentiranja novih kandidatov in z vsemi spremljajočimi nalogami v pripravah na volitve. Dogovorili so se, da bodo vsekakor skušali evidentirati tiste ljudi, ki bodo dobro opravljali delegatske naloge v skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti in v zborih občinskih skupščin, skratka tiste, ki jim ljudje zaupajo, ki imajo potrebne moralno-politične kvalitete in so ustrezno strokovno usposobljeni. Seveda niso pozabili na primerno sestavo delegacij, vsekakor pa ne na račun kvalitete.

V občini Mozirje so na novo evidentirali približno 2000 novih delegatov, delno pa so že pričeli

z novo zahtevno nalogo, s postopkom usklajevanja med temeljnimi organizacijami združenega dela in krajevnimi skupnostmi. Veliko je namreč primerov dvojnega evidentiranja. Dokončno so uskladili tudi predlog evidentiranih kandidatov za nosilce vodilnih funkcij v občinski skupščini in skupščinah samoupravnih interesnih skupnosti. Predlog je bil sestavljen tudi na podlagi mnenj in stališč iz temeljnih organizacij in krajevnih skupnosti, na listi, ki jo je v javno razpravo poslalo predsedstvo občinske konference SZDL, pa je zaenkrat za posamezne funkcije zapisan le en kandidat. Razprava o tem predlogu bo trajala še ves december, o dokončnem predlogu pa bodo po končani javni razpravi sklepali na skupni seji občinske konference socij. istične zveze in občinskega sveta zveze sindikatov. Tako oblikovan predlog bodo obravnavali na temeljnih kandidacijskih konferencah v krajevnih skupnostih in v temeljnih organizacijah, ki bodo konec meseca januarja.

V Mozirju ocenjujejo, da so priprave na izvedbo volitev v občini potekale tako, kot so se v začetku leta dogovorili, razen ene ali dveh izjem kjer bodo morali krepko poprijeti za delo. Jasno seveda je, da je pred vsemi še veliko nalog, opravil in usklajevanja, upajo pa, da bodo tudi to delo opravili tako uspešno, kot so dosedanje.

J. P.

Skupnost socialnega skrbstva

Povišali družbeno denarne pomoči

Pretekli četrtak so se sešli na redno sejo delegati skupščine občinske skupnosti socialnega skrbstva Velenje. Med drugim so obravnavali elaborat o družbeno ekonomski upravičenosti ustanovitve Centra za socialno delo Titovo Velenje ter sprejeli tudi sklep o njegovi ustanovitvi. Ta center bo pričel delovati 1. januarja prihodnje leto, njegova glavna dejavnost pa bo opravljanje preventivnega in kurativnega strokovnega dela na področju o medsebojnih pravicah, obveznostih in odgovornostih med občinsko skupnostjo socialnega skrbstva in delovno skupnostjo skupnih služb družbenih dejavnosti, katera bo z januarjem prihodnjega leta opravljala dela tudi za to skupnost.

Na dnevnem redu je bila tudi obravnava devetmesečnih poslovnih rezultatov. Delegati so ob postavitvah, ki niso od tega časa izkoriščene niti do polovice, menili, da bi dodelili enkratno pomoč tistim občanom, ki prejemale od te skupnosti denarno pomoč kot edini oziroma dopolnilni vir

preživljanja. Valorizirali so družbeno denarne pomoči kot edini vir preživljanja od 3.300 dinarjev na 3.400 dinarjev mesečno, kot dopolnilni vir preživljanja pa se te povečujejo za 6 odstotkov. To povišanje velja od 1. oktobra dalje. Delegati pa so sklenili tudi, da bodo znašale družbeno denarne pomoči kot edini vir preživljanja od 1. januarja dalje 4.200 dinarjev, kot dopolnilni vir preživljanja pa se bodo te povečale za ustrezen odstotek.

Na zadnji seji skupščine skupnosti socialnega skrbstva Velenje so delegati spregovorili tudi o programu izhaja iz opredelitev sprejetih v samoupravnem sporazumu o temeljnih planih socialnega skrbstva v občini Velenje za obdobje 1981 — 1985, samoupravnem sporazumu o zagotavljanju socialne varnosti za to obdobje ter resoluciji o politiki izvajanja dogovorov o temeljnih družbenega plana občine Velenje za to srednjeročno obdobje. Tako kot doslej bodo tudi v prihodnjem letu iz-

vajali določbe zakona o zakonski zvezi in družinskih razmerjih ter v zvezi z izvrševanjem nalog, ki jih socialnemu skrbstvu nalagajo drugi zakoni in na podlagi zakonov izdani predpisi. Izvajali bodo svetovanje pri urejanju odnosov v družini in v širšem okolju ter diagnostično, svetovalno in terapevtsko delo z osebnostno in vedenjsko motenimi otroki, mladostniki in odraslimi osebami. Prav tako bodo nudili pomoč posameznikom in družinam pri načrtovanju družine, oskrbi in vzgoji otrok ter pomagali pri oskrbi in varstvu v tujih družinah, socialnih zavodih in organizacijah za usposabljanje. Vključevali se bodo v prizadevanja za preprečevanje in zdravljenje alkoholizma in drugih zasvojenosti ter izvajali družbeno denarne pomoči. Sodelovali bodo pri zagotavljanju pogojev za usposabljanje, delu in organizaciji dela individualnih oseb pod posebnimi pogoji ter pri organizaciji in izvajanju pomoči občanom na domu.

M. Zakošek

Zbor združenega dela, občinska zdravstvena skupnost Velenje

Izgubo moramo „zdraviti“ pri koreninah

Na skupnem zasedanju so delegati zbora združenega dela skupščine občine Velenje in skupščine občinske zdravstvene skupnosti Velenje zelo obširno in kritično spregovorili o problematiki zdravstvenega varstva v občini. Kot je v uvodnem poročilu povedal predstavnik izvršnega odbora občinske zdravstvene skupnosti Velenje, združeno delo šaleške doline že nekaj let namenja premalo denarja za občinsko zdravstveno skupnost oziroma za zdravstveno varstvo v občini, zato se v skupnosti srečujejo z nenehno izgubo. Trenutno znaša izguba 24 milijonov dinarjev, predvidevajo pa, da bo ob koncu leta dosegla 33 milijonov dinarjev. Za primer so navedli, da je delež sredstev za zdravstveno varstvo v skupni porabi v občini, ki je izražen v višini stopnje prispevka za zdravstveno varstvo, med najnižjimi v Sloveniji, na drugi strani pa je struktura gospodarstva takšna, da pogojuje večje število nesreč pri delu, večjo obolenost, zato bi morala biti sredstva za zdravstveno varstvo tudi temu primerna. Predstavnik izvršnega odbora je tudi omenil, da so v občinski zdravstveni skupnosti dogovorjene nekatere izjemne pravice iz zdravstvenega varstva in socialne varnosti, kot so vračilo participacije za zdravljenje v bolnišnici ali zdravilišču in nadomestilo osebnega dohodka med zaposlitvijo na ustreznem delu v času medicinske rehabilitacije do višine osebnega dohodka na prejšnjem delovnem mestu. Teh pravic

zavarovanci v drugih občinah nimajo. Delegati so predlagali, da je treba uskladiti te pravice z drugimi. V občini je še vedno preveč izostankov z dela. Zaradi boleznih, nesreč pri delu in izven njega, raznih poklicnih obolenj, nege družinskih članov in spremstva je bilo letos izgubljenih skupaj 330.811 delovnih dni, in to v breme delovnih organizacij 207.205, v breme skupnosti pa 123.606.

To pomeni, da je izostalo z dela na dan poprečno 1670 ali 5,62 odstotka vseh delavcev, lani pa 5,59 %.

Analiza poslovanja občinske zdravstvene skupnosti za januar-september skratka kaže, da stroški za zdravstveno varstvo naraščajo veliko hitreje kot to dovoljujejo dohodkovne možnosti gospodarstva. Obenem pa je moč ugotoviti, kot so dejali na seji, da tudi v posameznih okoljih niso naredili dovolj za zmanjšanje izostankov z dela, nadalje, da bi se znotraj zdravstva sredstva za zdravstveno varstvo z boljšim delom in prilagajanjem izvajalcev sprejetim usmeritvam morala koristiti smotnejše. Prav tako bi si morali prizadevati za uveljavljanje cenjeje in hkrati kvalitetne oblike zdravstvene zaštite, krepiti preventivno dejavnost ne le v samem zdravstvu, ampak v delovnem okolju in tam, kjer občani živijo ipd.

Bo vsaj pri, v kateri je sodelovalo kar precej delegatov, so sprejeli številne ukrepe za izboljšanje stanja v občinski zdravstveni skupnosti. Nekateri sta predlagala, da komite za

družbene dejavnosti občine Velenje in izvršni svet, veliko pa jih je prispevala razprava.

Tako so podprli predlog, da je treba dogovoriti z združenim delom večji delež sredstev za potrebe zdravstvenega varstva. Za reševanje sedanjega stanja je izvršni odbor občinske zdravstvene skupnosti predlagal, da se izjemoma valorizira vrednost programa skupnosti v letu 1981. To valorizacijo naj bi izvedli na dva načina. S stopnjo, ki je dovoljena glede na rast dohodka in drugič, da se dovolijo porabiti obstoječi viški v skupnosti in da bi se tudi del presežkov ostalih interesnih skupnosti preneslo v OZS, seveda ob upoštevanju možnosti oziroma težav drugih interesnih skupnosti. Eden izmed delegatov je na seji predlagal, da bi za pokritje izgube v občinski zdravstveni skupnosti porabili denar, ki je bil namensko zbran za izgradnjo zdravilišča v Topolšici. Tega denarja je sedaj približno 110 milijonov dinarjev. Prevaladalo je mnenje, da bi bila to le trenutna rešitev. Izgubo je treba, kot je poudaril eden izmed delegatov, reševati pri koreninah.

Prav nadaljnjemu razvoju Topolšice so delegati namenili precej pozornosti. Menili so, da je bila to odločitev združenega dela, narejeni so bili načrti, vendar se dosedaj še ni nič naredilo. Zato bo vendarle treba odločiti, kako naprej. V zvezi s tem so podprli predlog izvršnega sveta skupščine občine Velenje, da je treba — to

naj bi bilo storjeno do 31. marca prihodnje leto — resnično strokovno, nepristransko in celovito presoditi o nadaljnjem dolgoročnem razvoju Topolšice. Pri sprejetju takšne presoje bo treba upoštevati tako republiški družbeni dogovor o zmanjšanju števila postelj praktično v vseh bolnišnicah v Sloveniji, kot kadre oziroma zaposlene v bolnišnici in zdravilišču v Topolšici. Prav zato naj bi skupina strokovnjakov, ki jo bo imenoval izvršni svet, pripravila variantne odločitve oziroma predloge.

Nadalje so delegati poudarili, da je treba racionalizirati stroške, tako v zdravstvu kot v organizacijah združenega dela. V zdravstvu so predvsem opozorili na morebitno odvečno administracijo in slabo organizacijo dela, pri čemer so delegati opozorili predvsem na delo ginekološke ambulante, pa tudi otroške ambulante, ki je odprta samo v dopoldanskih urah, ko je večina učencev v šoli, pa na dežurstva itd. Na drugi strani pa bodo morali tudi v združenem delu ugotoviti, kaj se lahko storijo za zboljšanje stanja. Zlasti morajo v vseh temeljnih in drugih delovnih organizacijah in delovnih skupnostih kritično oceniti visoke izostanke z dela zaradi nesreč pri delu in ukinitev vse, da se odpravi vsakršno izkoriščanje bolniškega staleža. Potrebno je uvesti tudi strožji nadzor nad tistimi, ki so doma zaradi bolniške in povsod tam, kjer ugotovijo izkoriščanje bolniške, najstrožje ukrepati. Prav tako naj bi v prihodnje

strokovne službe izterjale vse stroške, ki so nastali zaradi raznih kaznivih dejanj, prekrškov ali pa so bili povzročeni namenoma oziroma iz malomarnosti po tretji osebi. O predlogu za odpravo teh pravic bi moral svoje reči tudi občinski sindikalni svet. Nadalje je treba uveljavljati bolniško varstvo v občini Velenje, če so zavarovanci tu zaposleni, da se ne bo dogajalo kot doslej, da so zavarovanci uveljavljali zdravstveno varstvo v občinah, kjer so stalno prijavljeni. Saj gre v teh primerih pogosto za neopravičeno bolniško. Več doslednosti bo potrebno tudi pri kadrovski politiki oziroma sprejemanju na delo, saj so doslej bili pogostokrat primeri, da je bil delavec ob sprejemu zdrav, kmalu nato pa se je pojavila določena poklicna bolezen.

Skratjati je treba tudi postopke pri uveljavljanju pravic iz invalidskega pokojninskega zavarovanja. Sedaj traja ta postopek tudi od šest mesecev do dveh let. Obenem je treba uvesti ponovne preglede za ugotavljanje invalidnosti in pravic, ki izhajajo iz tega. So tudi primeri, ko nekateri posamezniki iščejo razrešitev ugodnejšega socialnega stanja na račun zdravstva, saj je za marsikoga, zlasti za delavce z relativno visokimi osebnimi dohodki, prestavlja 90 odstotkov nadomestila v času bolniške dovolj denarja za zadovoljevanje življenjskih potreb. Zato je treba proučiti tudi ustreznost tolikšnega nadomestila.

Posebej so spregovorili tudi o delu obratnih ambulant. Delegat Reka je

menil, da sedanje še niso opravičile obstoja in predlagal, da bi morale biti v delovni organizaciji. Podprli so pobudo in sklenili, da je treba izdelati celovito analizo o nadaljnjem delu obratnih ambulant.

Na seji so še poudarili, da je treba v prihodnje prizadevati, da se bo več zdravilo v zdravstvenem domu, pospešiti je treba zdravljenje in nego na domu, omogočiti zavarovancem da bodo prišli do nekaterih osnovnih zdravil tudi brez receptov, zaostriiti je treba nadzor na domu nad tistimi delavci, ki so v bolniški izboljšati zdravstveno prosvetljenost zavarovancem, da ne bodo za vsako malenkost hodili k zdravniku, utrjevati odgovornost zdravnikov splošne prakse in postopno odpravljati razne komisije, odbore, konzilije in druge laične organe, ki so izvor raznih dodatnih zasluzkov. Med sprejete sklepe so zapisali tudi to, da je treba preučiti sedanji delež, ki ga občinska zdravstvena skupnost v obliki solidarnosti odreja drugim, pri tem pa se sama srečuje s pomanjkanjem denarja, vključiti se bo treba v strokovne priprave za nudenje zdravstvenega varstva delavcem, ki so zaposleni v tujini. Podprli pa so tudi prizadevanja, zdravstvenega centra za razširitev prostorov za zdravstvo v Velenju, saj že nekaj let ni bilo na tem področju nič narejenega. Potrebe po zdravstvenem varstvu pa so se zaradi vse večjega zaposlovanja nenehno povečevale.

Šmartno ob Paki

Vredni dediči bogatega kulturnega izročila

S slavnostno sejo v domu kulture v Šmartnem ob Paki so v tej krajevni skupnosti sklenili mesec kulture, ki so organizirali v počastitev 75-letnice organiziranega delovanja na področju kulture v tem kraju. Poleg kulturnih delavcev, ki delujejo danes v posameznih sekcijah kulturnega društva Ivan Letonje—Kmet, so na skupščino povabili tudi tiste krajanje, ki so zaslužni, da je bila kulturna dejavnost v Šmartnem zelo razgibana tudi v preteklih desetletjih. Mnogim današnjim in starejšim kulturnim delavcem so se oddolžili s priznanjem kulturnega društva oziroma Zveze kulturnih organizacij občine Velenje, ki so jih podelili predsednica društva Slavica Pečnik in predsednica občinske kulturne skupnosti in ZKO Peter Krapež in Karel Kordeš. Peter Krapež je v imenu kulturne skupnosti, ki je bila hkrati, pokrovitelj letošnjega meseca kulture čestital sedanjim in starejšim kulturnikom z anjohovo resnično nesebično in bogato kulturno delovanje, ki je preseglo že zdavnaj občinske meje, saj so posamezne skupine znane ne le po naši domovini ampak tudi v tujini. (Prav v začetku tedna se je namreč vrnilo iz mednarodnega festivala na Poljskem amatersko gledališče Pod kozolcem). Sklepne slovesnosti ob tem pomembnem kulturnem dogodku so se udeležili tudi predstavniki skupščine občine Velenje in

njenega izvršnega sveta. Franjo Korun, predsednik skupščine občine Velenje je izrekel vse priznanje šmarškimi gledališčnikom, folkloristom, pevcem, likovnikom, literatom... za njihovo nadvse ustvarjalno delo in izrekel prepričanje, da bodo bogato tradicijo kulturnega delovanja nadaljevali tudi v prihodnjem. Predsednici društva Slavica Pečnik pa je izročil umetniško sliko, kot priznanje društvu za 75-letni jubilej.

Sekretar občinskega sveta zveze sindikatov Velenje Janez Pukl in Stane Žula, predsednik odbora za kulturno dejavnost pri občinskem svetu sta izročili ob jubileju društvu posebno plaketo občinskega sindikalnega sveta, 75 nageljniov, ki sta jih poklonila šmarškimi kulturnikom predsednik ZKO občine Velenje Karel Kordeš in tajnik Vinko Šmajš pa je na lep simboličen način označilo dolgoletno delo na kulturnem področju v kraju.

Resnično bogato je kulturno delo v Šmartnem ob Paki. Enako ambiciozen, če uporabimo besede predsednice društva izrečene na slavnosti skupščini, je bil njihov delovni načrt ob praznovanju tega visokega jubileja. Devet prireditev v enem mesecu in to v glavnem novih, naštetih prav za jubilej. November so pričakali resnično nadvse skrbno pripravljeni, v želji, da ljudem pokažejo, kaj se je rodilo novega na njihovem ustvarjalnem področju in da

Priznanja najzaslužnejšim.

dokažejo, da so vredni dediči bogatega kulturnega izročila. Najlepsi odgovor na vse to so dobili v ljudeh, svojih sokrajanjih, ki so vsakič do zadnjega

kotička napolnili dvorano v kulturnem domu in s tem najbolje pokazali, kako cenijo njihovo delo.

S. V.

Priznanje kulturnega društva

Moški pevski zbor, folklorna skupina Ojka, ansambel Srnica, Gledališče pod Kozolcem, likovna sekcija, osnovna šola bratov Letonja, Vino Šmartno ob Paki, ZKO Velenje, KUD Oskar Hudales, Stane Točaj, Olga Lesnik, Franc Lenšek, Bogo Andolšek, Pavla Pož, Franc Korber, Stana Mejač, Cvetko Andrej, Frida Jančič, Stefan Kojc, Alojzija Kačičnik, Ivan Ježo-

vnik, Ema Govšek, Zdravko Uroš, Anton Azman, Anton Fojdiga, Ivan Bizjak, Vinko Klimer, Anton Likob, Vinko Likob, Mirko Modrijan, Franjo Karazinec.

Priznanje ZKO Velenje:

Karla Podvratnik, Franc Rudnik, Bernarda Podkrižnik, Mija Žerjav, Jožica Kranjc, Bogomir Veras, Pavla Letonja.

Prosvetno društvo Gornji grad

Znova izjemen uspeh

Člani prosvetnega društva iz Gornjega grada so bili lani resnično marljivi. Ob 100-letnici organiziranega kulturnega in prosvetnega dela v tem kraju so med drugim seveda pripravili jubilejno proslavo, ki so se udeležili tudi nekateri člani kulturne skupine 4. operativne cone, ki je leta 1944 delovala v osvobodjenem Gornjem gradu. Srečanja članov prosvetnega društva in krajanov z Radovanom Gobcem, Vero Beblerjevo in drugimi so bila iskrena in izredno priskrba.

Gornji grad je obiskal tudi pisatelj Ivan Potrč, ki je društvo sicer obiskal že ob uprizaritvah njegovih dram. Poleg njega je društvo povabilo v goste še Antona Ingoliča, Smiljana Rozmana in Branko Jurco. Z odlomki iz svojih del so krepko popestrili že sicer izredno vzdušje v nabito polni dvorani.

Ob tej priložnosti je gornjegrajsko prosvetno društvo odkrilo spominsko ploščo na hiši, v kateri je bila pred 100 leti ustanovljena čitalnica. Kar 60 prizadevnim članom društva so ob visoki obletnici njegovega bogatega delovanja podelili posebna priznanja, plaketo pa je društvu podelila tudi kulturna skupnost občine Mozirje.

To seveda ni bilo vse. Spomnili so v Gornjem gradu pripravili področno dramsko revijo. Zanimivo je, da so vsa tri uprizarjena dela požela visoko priznanje na republiški reviji amaterskih dramskih skupin. Poleg tega so člani prosvetnega društva lani pripravili Molierovo delo Zdravnik po sili. Z njim so gostovali v različnih krajih Gornje Savinjske doline in bili povsod pristočno sprejeti, z njim pa so se uvrstili tudi med najboljše amaterske skupine v Sloveniji v tej sezoni.

Letos so se lotili še posebej trdega oreha, uprizaritve Cankarjevega Kralja na Betajnovi. V pripravi na to uprizaritev so v prejšnjem obdobju zaigrali nekaj težjih del, kamor nedvomno sodita deli Kreflova kmetija in Lacko in Krefli. Zanimivo je, da je tretji del Kreflov še v njihovem načrtu. Zavedali so se, da bo ta, doslej največkrat uprizarjena slovenska igra, ki je samo v poklicnih gledališčih doživela 70 premier, za njih posebno trdna preizkušnja. S pomočjo Acija Urlepa so v pomoč pridobili Andreja Kurenta, člana Slovenskega narodnega gledališča iz Ljubljane.

Za prvo predstavbo so se zavzeto pripravljali, zlasti zadnje tri mesece. Nazadnje so se na vajah zbirali vsak večer, tudi po tem, ko naen-

krat. Pozabiti ne smemo, da so valdili pretežno v nezakurjeni dvorani, saj so izdatki za ogrevanje dvorane previsoki, da bi jih društvo zmoglo. Prav tako je na mestu ugotovitev, da so se člani igralne skupine požrtvovalno odrekli marsičemu, da so zmogli tako velik napor. Tudi delovna organizacija Smreka je pokazala veliko razumevanje za njihov trud. Med drugim je svojim delavcem rada omogočila, da so zamenjali službo in se lahko redno udeleževali vaj, pa tudi sicer jim pomoči nikoli ne odreče.

KS Konovo

Koncert v počastitev praznika republike

V soboto, 28. novembra 1981 je bil v počastitev dneva republike v domu DPO Konovo koncert amaterskih pevskih zborov z Raven nad Soštanjem, Gabrk in Konovega. Zbori so predstavili z bogatim izborom pesmi celoletni trud. Vse zborove vodi Andrej Pačnik. Poslušalci so njegov trud nagradili z dolgotrajnim plaskanjem. Med posameznimi nastopi pa se je oglašal tamburaški orkester KUD Konovo pod vodstvom Vikija Hladina.

Vsi poslušalci so bili po koncertu mnenja, da so se nastopajoči zelo potrudili in da je bilo vložena velika truda in časa. Na žalost pa za njihovo delo ni vedno tudi do-

Premiero zahtevnega dela so namenili dnevu republike. Domačim gledalcem so se prvič predstavili na praznični predvečer in drugi v nedeljo popoldne. Njihovi napori in odrekovanja niso bili zaman.

Zahtevno delo so dobro zaigrali in poželi nedeljeno priznanje številnih obiskovalcev. Ob tem je zagotovilo na mestu ugotovitev, da bi se s tako zahtevnim delom vsakor morali predstaviti tudi ljubiteljem te umetnosti v drugih krajih občine in izven nje. Tudi tako bo njihov trud primerno poplačan.

volj posluha, saj se jih večino srečuje z velikimi finančnimi težavami. Večino denarja namreč zberejo samo s prostovoljnimi akcijami. Vsi smo bili mnenja, da je potrebno organizirati še več takih prireditev zlasti sedaj, ko so za to na voljo tudi ustrezni prostori. Novo dramsko društvo KUD Konovo se že pripravlja na svojo predstavbo.

Po končanem koncertu so se pevci pomešali med poslušalci in skupaj z njimi zapeli nekaj lepih narodnih pesmi.

Ob razidu pa so vsi nastopajoči sklenili, da se prihodnje leto znova srečajo in da to ni bil njihov prvi skupni koncert.

Z. Slatinjek

Občni zbor TD Šoštanj

V petek, 11. decembra, ob 18. uri bo v Kajuhovem domu v Šoštanju občni zbor Turističnega opeševalnega društva Šoštanj, ki so ga ustanovili že leta 1902. Naslednje leto bo slavilo 80-letni jubilej.

Na občnem zboru bodo podelili priznanja uspešnim gojiteljem okrasnega cvetja, petim dolgoletnim gojiteljem pa bodo podelili tudi priznanja Celjske turistične zveze. Ob letošnjem krajevnem prazniku 8. oktobra je društvo

organiziralo različne prireditve in razstave, ki so bile od 4. do 11. oktobra, zato bo društvu tudi vsem tistim, ki so sodelovali, podelilo spominske plakete v znak priznanja in zahvale.

Odbor turistično opeševalnega društva vabi prebivalce Šoštanja in okolice, da se občnega zbora udeležijo in s svojimi pripombami ter predlogi prispevajo za lepši izgled in razvoj mesta Šoštanj.

V. Kojc

Praznično darilo

Prazniki ne bi bili v Titovem Velenju prazniki, če ne bi, vsaj za kratek čas, »zatajilo« daljinsko ogrevanje. Med zadnjimi prazniki je bilo tako v ponedeljek, 30. novembra.

Če je bilo resnično potrebno opraviti dela (vprašanje pa je, če so prazniki dejansko najprimernejši čas za to), bi lahko koristnike daljinskega ogrevanja na to vsaj opozorili. Tako pa so na Toplo zvonili telefoni (korist od tega bodo imeli poštariji), da so lahko tisti najbolj »radovedni« izvedeli, da se bodo radiatorji znova segreli zvečer in da bo topla voda šele v torek zjutraj.

Opaziti je, da je ob praznikih vse več občanov Titovega Velenja doma. Izletov in popotovanj je vse manj. Gotovo je svoj delež prispevala tudi stabilizacija. Zato gotovo ni dopustno, da praviloma med prazniki »zatajita« centralno ogrevanje in topla voda.

Če pa so kakršni koli posegi nujni in resnično neodložljivi, pa bi kazalo občane o tem vsaj obvestiti. Saj jih mora večina, seveda z izjemo tistih, ki imajo števec, plačati tudi »gretje« ob hladnih prazničnih radiatorjih.

Pa brez zamere!

Srečanje planincev

V soboto 12. in nedeljo 13. decembra bo planinsko društvo Laško na Smohorju pripravilo zimsko srečanje planincev imenovano »domače kolone«. V soboto bo v planinski koči na Smohorju zanimiv kulturni program, v nedeljo pa bodo udeleženci odšli k spomeniku partizanske tehnike »Nestl«. Če bo zapadlo dovolj snega bo organizirano tudi smučarsko tekmovanje. Prijave za srečanje sprejema planinsko društvo Laško. V soboto bo na Smohorju tudi srečanje članov mladinskih odsekov planinskih društev Savinjske.

Pisma bralcev

Ali je to mogoče?

Letos smo se večkrat vpraševali, ali je to mogoče?

Ali je to mogoče? sem se vprašal tudi sam med zadnjimi prazniki. Upam pa, da ne edini. 29. novembra sem se, s ponosom, sprehajal po ulici Veljka Vlahoviča, kjer tudi stanujem. Zadovoljstvo in ponos pa sta kaj kmalu izginila, ko sem ugotovil, da so bile izobešene zastave samo na štirih hišah (1, 2, 3, 4). Tudi v Splitski ulici ni bilo drugače, saj so bile zastave le na dveh hišah (32, 34).

Javno vprašujem občane in hišne svete, zakaj niso za rojstni dan naše socialistične samoupravne neuvrščene Jugoslavije — 29. november izobešili zastav. Prav pa bi tudi bilo, da bi istočasno ugotovili še, kdo je snel z drogov cestne razsvetljave zastave, simbol države, za katero je daroval svoje

življenje vsak deseti Jugoslovian, in kaj je hotel s tem povedati.

Pojava, ki sem ju opisal, sta me močno prizadela. Vprašujem se, kaj bomo storili, da se kaj podobnega ne bo več zgodilo? Zanima me tudi, kje so bili med zadnjimi prazniki naša zastava, naša budnost, naše samozaslišno ravnanje?

Franč Korošec, Veljka Vlahoviča 49

Pripis uredništva:

Tudi na straneh Našega časa in v oddajah Radia Titovega Velenje smo večkrat grajali naš odnos do praznikov in do (ne)izobešanja zastav. Stvari pa se, kot vse kaže, ne spreminjajo na bolje. V občini Velenje so sprejeti ukrepi, ki urejajo izobešanje zastav, pa jih, kot kaže pismo Franca Korošca, ne izvajamo.

Popačenje krajevnih imen

V zadnjih letih opažamo, da se vse bolj pogosto pojavljajo popačenja krajevnih imen, predvsem manjših krajev in naselij. O tem lahko v dnevnem časopisu bomo tudi razne protestne dopise prizadetih krajanov.

Tudi krajanje krajevnih skupnosti Gaberke začudeni in ogorčeni opažamo, da se je ime našega kraja, ki se že od nekdaj piše in izgovarja GABERKE, pričelo popačevati v GABRKE.

V vseh arhivih, zemljiških knjigah, zemljevidih in starejših uradnih listinah je uporabljeno pravilno imenovanje našega naselja GABERKE, le v zadnjem času se vse bolj vsiljivo pojavlja ime GABRKE.

Na računih, vabilih, prijavnih za RTV, ki jih Gaberčani prejmemo iz Titovega Velenja, je napisano GABRKE. Zveni neverjetno, a resnično: nove hišne številke imajo napis GABRKE. No, in sedaj so pričeli še novinarji NAŠEGA ČASA skoraj dosledno uporabljati to popačenko.

Majda Lomšek Gaberke

Pripis uredništva:

Razveselili smo se vašega pisma, saj smo tudi mi bili nenehno v dvomih, kako pravilno pisati ime tega kraja. V krajevnem leksikonu je napisano ime GABRKE, tako tudi mi uporabljamo to pisavo.

Morda bo vaše pismo spodbudilo še koga k razmišljanju o pravilnosti pisanja krajevnih imen.

Pisma brez podpisa

Število pism, ki jih pošiljajo naši naročniki in bralci, se je v zadnjem času povečalo. Iz meseca v mesec jih je več. To je opazno tudi na straneh domačega tednika, česar smo v uredništvu, razumljivo, samo veselili.

V pismih so odmevi in sestavke, objavljene v Našem času. Obravnavajo pa pisma bralcev tudi druga žgoča vprašanja sedanjega trenutka, največkrat z navedbo konkretnih slabosti in domnevnih krivcev zanje.

Vendar pa so praviloma prava tista pisma, ki obravnavajo žgoča vprašanja sedanjega trenutka, brez podpisa. Ne vemo, ali je pisec zmanjkalo poguma, da bi k imenu in priimku domnevnega »grešnika« oziroma krivca, predstavili svoj podpis, ali pa so na podpis »pozabili«. Predstavitev pa je ob vsakem srečanju potrebna, ali ne. In ker manjkajo podpisi, vsa tovrstna pisma obležijo v uredniški mapi, neobjavljena.

Vsi, ki pišejo pisma uredništvu, morda resda ne želijo, da bi bilo pod pismom v Našem tedniku objavljeno njihovo ime in priimek. Iz raznoraznih razlogov. Če je temu tako, naj nas opozorijo in v uredništvu bomo to njihovo željo zagotovo upoštevali. Predstavitev piscev je potrebna, lahko bi rekli celo nujna, da bi navedbe po potrebi še dopolnili oziroma obravnavano problematiko predstavili še bolj poglobljeno. In ne nazadnje, da bi se prepričali, če je pisec pisma res občan, ki je podpisan.

V uredništvu smo prepričani, da v prihodnje pisem bralcev ne bo nič manj, kot jih je bilo doslej, pa čeprav vsa, in to izključno zaradi anonimnosti, ker ni bil naveden pisec, niso bila objavljena. Želimo pa si, da bi bila vsa pisma, ki bodo v prihodnje prihajala v uredništvo, tudi podpisana.

Uredništvo Našega časa

Cesta in cvetlični lonci

Vozilo na sliki ni naredilo nobenega prometnega prekrška, vendar se komaj »prebija« med cvetličnimi lonci. Takšna in podobna slika se ponuja vsak dan na površini, ki daje videz ceste (upajmo, da to kmalu tudi bo) in je med naseljem Gorica ter cesto, ki povezuje Titovo Velenje s Celjem.

Brez dvoma spada naselje Gorica v skupino tako imenovanih »satelitskih naselij« in usposoditev ceste bi pomenila delno razbremenitev prometa skozi center (mimo semaforjev), Titovega Velenja.

Upamo, da bodo (ne) odgovorni čimprej usposobili cesto, cvetlične lonce pa postavili tja kamor sodijo, kajti za prepoved prometa so prometni znaki.

Tone Prislan

Mi pa nismo se uklonili (2)

Piše: Franc Pistotnik

Pot in vrnitev iz Mauthausna

Nastala je moreča tišina. Občutka, da te čez 10 minut ne bo več, se ne da opisati, niti pozabiti. Teh 10 minut je teklo z neverjetno naglico. Po izteku 10 minut nam je dal v premislek še 5 minut. Takrat sem že pomislil, da puške mogoče ne bodo zapokale, da je to samo grožnja. Toda kaj se ve! Ali bom ostal živ. V to nisem verjel.

Ker je po vseh teh grožnjah nastala popolna tišina, nam ni

Franc Pistotnik

več grozil. Postaviti smo se morali v vrsto po pet in pet z dvignjenimi rokami, sklenjenimi nad glavo. Močno zastraženi smo krenili. Pred odhodom so nam zabijali, da ne sme nihče spuščati rok, niti se ozirati.

Ugibal sem, kam sedaj? Ali nas bodo peljali proti rudarski koloniji, nad katero je bil gozd ali proti železniški postaji. Oddahnil sem se. Zavili smo po cesti proti železniški postaji, kamor smo prispeli po enourni hoji. Roke so nas že močno bolele. Kmalu je prisopihala za nas naročena lokomotiva s tremi živinskimi vagoni. Vlak je kmalu odpeljal in okrog 23. ure pripeljal v Maribor. Tako smo se znašli v mariborskih zapornih.

Vrata celice št. 74 so se za me noj zaprla. Kako dolgo? V tej celici je bilo že dalj časa zaprtih pet mladih fantov srednješolcev iz Maribora. Name je naredilo nepozaben vtis njihovo tovarstvo in solidarnost. Vsako najmanjšo sprejeto hrano od doma smo si razdelili na toliko delov, kolikor nas je bilo v celici. Nihče si kot lastnik sprejetega paketa ni prisvajal večjega dela. Za vedno mi bo ostal v spominu dijak 6. razreda gimnazije Bojan Ilich.

Po končani gimnaziji je nameraval študirati kemijo. Stalno so ga klicali na zasliševanje, večkrat tudi ponoči. Vrnil se je ves zbit

in pretepen, toda nikoli obupan. Za nas ostale je bil pravi politični komisar. Od njega smo zvedeli, da imajo Nemci koncentracijska taborišča in kaj se tam dogaja. Naučil nas je tudi pesem „Bilečanka“, katero smo potem večkrat tiho zapeli ter tako vsaj malo pozabili na prazne želodce.

23. avgusta okrog 10. ure popoldne smo zaslišali po hodniku tek in klicanje že znanih imen. Kmalu so odklenili tudi naša vrata, skozi katera je vstopil čuvaj z listkom v roki. Med klicanji sem bil tudi jaz. Ukazal nam je, naj vzame vsak svoje reči, kajti nekateri so imeli od doma tudi kovčke s perilom. Jaz sem imel samo to, kar sem imel na sebi — umazano jamsko obleko.

Kam sedaj? Morda nas bodo izpustili?

Da se bomo kmalu znašli še na slabšem, se nam še sanjalo ni. V negotovosti smo čakali na dvorišču zavora. Med tem čakanjem in večkratnim klicanjem naših priimkov se je moral Bojan vrniti nazaj v celico. Videl sem, da se ni rad vrnil nazaj. Kljub mladosti je bil že izkušen revolucionar in je slutil, da imajo Nemci z njim druge načrte. Vedel je, da se bodo kruta zasliševanja še nadaljevala. Kot sem zvedel po vojni, so ga kmalu po našem odhodu iz mariborskih zaporov ustrelili.

S tovarnjaki so nas zvozili na vlak, ki je čakal na samem, daleč od železniške postaje. Ker Maribora ne poznam, še sedaj ne vem, kje je bilo to. Spomnim se samo, da se je na desni strani v smeri naše vožnje dvigal mali hrib porasel z vinsko trto.

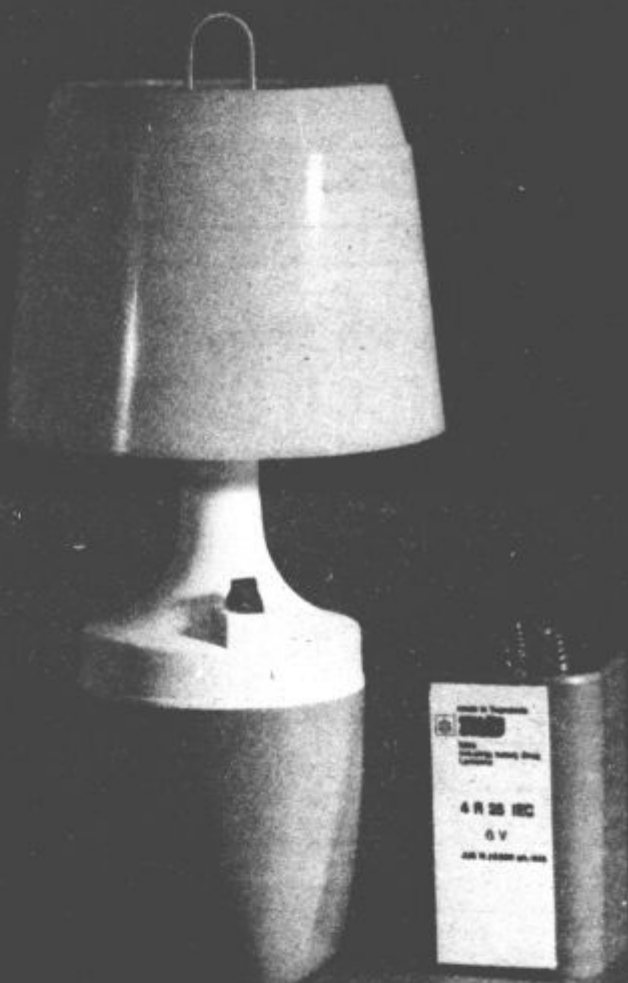
Na naše veliko začudenje nas je čakal osebni vlak III. razreda. Z njega so nam mahali že znani tovariši, ki so bili do takrat zaprti v Celju in so jih tudi pripeljali do Maribora. Zasedli smo še kar udobno opremljene vgone. Tudi straža številčno ni bila preveč močna. Zopet se je pojavil tisti, že večkrat izrečeni „kam“ — kam sedaj?

To smo okrog tretje ure popoldne že izvedeli, kajti vlak je krenil proti nemški meji. V našem vagonu sta bila samo dva policista, ki sta nam zagrozila, če kdo pobegne, bo zato deset ustrelenih. To nam je dalo vedeti, da nas na končni postaji ne čaka nič dobrega. Na nekaterih postajah sta nam celo dovolila, da smo šli posamezniki piti vodo.

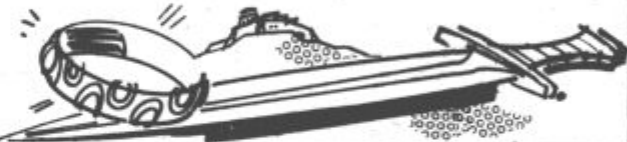
(Dalje prihodnjič)

primerno darilo ob vsaki priliki

ZMAJ

Iskra, baterije Zmaj
Ljubljana, Stegne 23MARJAN
BREGAR

ILIR SE VRAČA

26. Škipajoče so se odprla grajska vrata. Topot kopit je utihnil in Ken je obležal v prahu z obrazom navzdol.

Stražarji so ga dvignili. Pred njim je stal knez.

»Z življenjem se igraš, fant! Moja hči ni vaša vlačuga!«

Udurik je izvelkel meč.

»Ne!« je rekel knez z glasom, ki ni poznal ugovora. Pokazal je z očmi v ječo.

Udurik se je ugriznil v ustnice, ozelenel v obraz. Strup se je razlil po njegovi notranjosti.

Ujetnika so stražarji zavlekli do ječe in ga spustili v temno globino stolpa. Dolgo, dolgo je Ken ležal, nato se je s trdom premaknil. Naslonil se je na ledeno steno z neobčutljivim hrbtom in s polzaprtimi očmi obmiroval. Tako, kot da se ne premakne nikoli več.

Visoko v gradu pa je nič manj strt sedel v svoji sobici drug človek: Anesta. Ko je izvedela, kaj so storili s Kenom, se je zaklenila in niso je mogli več priklicati iz izbe.

In kot da je tudi narava želela dati trenutku svoj mrki prispevek: nebo se je ovilo v sive koprene in okrog grajskih lin je zlovesče za-pihalo.

Smo dočakali novo zimo? so se spraševali stanovalci.

Sele popoldne se je vzdušje nekoliko popravilo. Neprespane postave hlapcev in vojščakov so se razgibale. Nekdo je namreč prinesel novico, da prihajajo potujoči trgovci.

Zaskripala so vrata obzidja in na dvorišče je pripeketalo krdo suhih konj, obloženih z vsem mogočim. Privedli so jih možje črnega, tujega videza.

Ljudje so vreli na dvorišče.

Jezikovno razsodišče (49)

Vse za izvoz

Začel sem brati Kompasov prospekt »KOMPAS TOURS Zimski program«, toda »generalne kondicije« so mi bile popolnoma nerazumljive. Na srečo sledi besedilo v angleščini (General conditions), ki mi je omogočilo razumevanje slovenskega naslova.

Da bo stvar jasnejša: Kompas je izdal na oko kar prijeten prospekt, na videz v štirih jezikih (slovenščini, srbohrvaščini, angleščini, in nemščini), za štiri predvidene izlete (v Lipico, in Postojno, v Trst, po Istri v Videm).

Slovenščina je postavljena celo na čelo in tako se na vrhu prospekta glasi: »GENERALNE KONDICIJE. Kompas si pridržuje pravico potovanja podražiti, spremeniti program, oziroma odpovedati potovanje v primeru višje sile ali premajhnega števila prijav.«

Častno mesto slovenščine je torej omadeževano s tako nepremišljeno zapisanimi »generalnimi kondicijami«. Ne veš, ali se

pisec prospekta boji besede **pogoji**, ker je v slovenščini dostikrat pomensko zlorabljena, ali pa je bil v tako slabi kondiciji, da boljšega pač ni spravljal iz sebe. Ne gre namreč tako preprosto prepisovati tujih besed in jeziku iz zasebne nevednosti pripisovati vrzeli in mu s tem manjšati ugled in izrazno moč.

Slovenščina jo je v tem Kompasovem prospektu tudi sicer precej slabo odnesla. V nekaterih rubrikah (v naslovu, pri dnevnih izletih, pri urah, pri cenah) je sploh ni, marsikje pa preveč šepa: »V ceno izleta je vključeno: avtobusni prevoz, vodič, vstopnice ter postrežnina lunch paket... Po jugoslovanskih carinskih predpisih je dovoljena višina iznosa din 1500 v bankovcih po 100 din po osebi.«

Čudimo se, da se Kompas še ni pozanimal, kako se po naše reče vodiču (vodnik), lunch paketu (malica ali prigrizek ali suha hrana ali kar pač misli ponuditi potnikom), Istratouru (izlet po Istri), Redipuglii (Sredipolje), Kompas toursu (Kompasovi izleti).

Jezikovno razsodišče (50)

Ni vsak trud zaman

Objave Jezikovnega razsodišča sprejemajo prizadeti različno. Nekateri se zanje ne zmenijo, čeprav so bili imensko navedeni. Drugi napako priznajo in pokažejo voljo, da jo popravijo. Tretji sicer molčijo, vendar z dejanji pokažejo, da so si vzeli nauk k srcu.

Vsakdo je vesel, če njegovo prizadevanje rodi uspeh. In tako tudi nas veseli, da lahko javnosti sporočimo več primerov, ko naš trud ni bil prazen:

V 16. sporočilu smo grajali jezikovno pomanjkljive čke, ki jih je med drugimi uporabljala podružnica Ljubljanske banke v Novem mestu. Kakor smo slišali, je centrala v Ljubljani te obrazce že nadomestila z jezikovno ustrežnejšimi.

V 28. sporočilu smo grajali slovenščino v jutranjih poročilih ljubljanskega radia. Radio se je odzval s tem, da je odprl posebno službeno mesto za lektorja, ki pregleduje ta poročila.

Tudi tozdr Elektro Ljubljana mesto, grajan v 42. sporočilu, se je naglo oglašil. Njegov zastopnik nas je osebno obiskal in nam zatrdil, da bo podjetje ob bližnji reorganizaciji poskrbelo za nove, jezikovno brezgrejne tiskovine.

Posebno razveseljiv in posnemanja vreden se nam zdi soglasni sklep uredniškega kolegija dnevnika Delo, da bo jezikovna

kritika poslej del splošne redakcijske kritike prispevkov, tako da bo vplivala tudi na osebni dohodek. S tem je bilo pri našem največjem dnevniku uveljavljeno spoznanje, da je dober jezik ena izmed nepogrešljivih lastnosti časniških besedil.

Gledanje naše javnosti na vlogo in pomen materinščine se vendarle spreminja; to kaže tudi droben podatek iz zadnjega časa. Centromerkur v Ljubljani je za novo prodajalno otroških čevljev iskal ime z natečajem in v njem takole navedel pogoje: »Novo ime prodajalne mora biti slovensko, zvočno in lahko izgovorljivo. Ustrezati mora osnovnim zahtevam jezika v javni uporabi.« Upamo, da bo takih natečajev še več, ali da bodo delovne organizacije same znale najti slovenska imena zase in za svoje izdelke.

Razsodišče vabi vse, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.
Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Kulturni center Ivan Napotnik

Prireditve v sezoni 1981/82

Programski svet pri Kulturnem centru »Ivan Napotnik« Velenje je po širši razpravi z nekaterimi uporabniki kulturnih storitev sprejel predlog kulturnih prireditve, ki jih financira Kulturna skupnost Velenje. Organizator je prepričan, da bo sprejeti program lahko izveden, razen, če bi nastali finančni in tehnični problemi, za katere organizator ne odgovarja.

Med gledališkimi deli bomo v Titovem Velenju že 16. decembra lahko gledali komedijo hrvaškega dramatika Zvonimirja Bajsića: KAKO SE DAN LEPO ZAČNE v izvedbi Drame iz Ljubljane. Sledila bo drama Henrika Ibsna: GOSPA Z MORJA, v izvedbi Slovenskega ljudskega gledališča iz Celja. Mestno gledališče ljubljansko bo gostovalo z irsko komedijo Mary O'Mallyja: MILI BOG V NEBE-SIH.

Sledil bo še kabaret Svetlane Makarovič DAJ-DAM, v katerem nastopa tudi avtorica sama. Od domačih amaterskih gledaliških skupin se bo Amatersko gledališče Velenje predstavilo z MUSICALOM ZA ČLOVEŠKI GLAS IN BOBEN Janeza Zmavca v priredbi Bogomirja Verasa. Gledališče pod kozolcem iz Smartnega ob Paki pa prav tako z novim gledališkim delom, ki ga bo režiral Bogomir Veras.

Med koncerti smo v tej sezoni že gledali MEHIŠKI FOLKLORNI BALET, poslušali koncert IVA POGORELIČA ter gledali domačo folklorno skupino KOLEDA. 18. decembra bo nastopil violinski virtuoz JOVAN KOLUNDŽIJA iz Beograda, o katerem je zapisano, da je talent, ki se rodi samo enkrat v sto letih. V začetku prihodnjega leta bo v Titovem Velenju koncert simfoničnega orkestra SLOVENSKE FILHARMONIJE z dirigentom Markom Munihom in solisti. Triom Tartini in Klemenom Ramovžem s kljunasto flavto. Sledil bo koncert SLO-

VENSKEGA OKTETA in koncert MLADINSKEGA PEVSKEGA ZBORA IZ MARIBORA z opernim orkestrom pod vodstvom Branka Rajsterja. Gostovala bo tudi LJUBLJANSKA OPERA. Izmed domačih glasbenih skupin je predviden koncert obeh mešanih pevskih zborov »SVOBODE« in »GORENJE«, DEKLIŠKEGA PEVSKEGA ZBORA GIMNAZIJE Velenje in RUDARSKE GODBE Velenje. Posebnost bo gostovanje folklorne skupine »OLJKA« iz Smartnega ob Paki z novo postavitvijo.

V domu kulture v Šoštanju je predvideno gostovanje folklorne skupine »OLJKA« iz Smartnega ob Paki ter Mestnega gledališča ljubljanskega s satiro Toneta Partljiča: NA SVIDENJE NAD ZVEZDAMI.

V Smartnem ob Paki bo gostovala ljubljanska drama s komedijo Zvonimirja Bajsića: KAKO SE DAN LEPO ZAČNE, sledil bo kabaret DAJ-DAM Svetlane Makarovič in koncert KOMORNEGA MOŠKEGA ZBORA IZ CELJA, ki ga vodi Vid Marcen.

Kot vsako leto bo tudi v tej sezoni nekaj predstav za šolsko mladino. Tako bo za srednje šole posebna gledališka predstava Amaterskega gledališča iz Velenja s komedijo Zmavca — Veras: MUSICAL ZA ČLOVEŠKI GLAS IN BOBEN. Celjsko gledališče bo za mladino uprizorilo Ibsenovo dramo: GOSPA Z MORJA. Slovensko mladinsko gledališče iz Ljubljane pa Rističovo MISO V A MOLU. Predvidena je tudi posebna OPERNA PREDSTAVA za srednješolce.

Za osnovno šolsko mladino bo Slovensko ljudsko gledališče iz Maribora uprizorilo BUTALCE Frana Milčinskega, ki so namenjeni višji stopnji, najmlajši pa si bodo lahko ogledali lutkovno predstavo ljubljanskega lutkovnega gledališča KOZLOVSKA SODBA V VIŠNJI GORI.

Srečanje z igralcem Maksom Furjanom

V petek, 11. decembra ob 19. uri bo v knjižnici Kulturnega centra »Ivan Napotnik« v Titovem Velenju zanimiv kulturni večer, za katerem se bo predstavil slovenski gledališki igralec Maks FURIJAN. Furijan bo v obliki monodrame predstavil odlomke iz del Miroslava Krleža, Ivana Cankarja in Nikolaja V. Gogolja.

Maks Furijan je rojen v Zavrču pri Ptujju leta 1904. Po igral-

skem šolanju v Mariboru je tam nastopal v letih 1927-36, nato pa je do leta 1947 delal zunaj Slovenije. Kasneje je do upokojitve delal v ljubljanski Drami. Prejel je dve nagradi na Sterijinem pozorju ter dve nagradi na filmskem festivalu v Pulju. Furijan je tudi dvakratni nagrajenec Borštnikovega srečanja, enkrat za vlogo, enkrat s prstanom.

Na kulturnem večeru v Titovem Velenju bo Furijan najprej

predstavil vlogo barona von Lembaha iz Krleževe drame »V agoniji«. Miroslav Krleža, eden največjih še živih hrvaških pisateljev, je v tej drami podal jasno podobo propadajočega sveta po prvi svetovni vojni.

Kantorjeva vloga je ena najtežjih Furijanovih vlog. Veliki umetnik, pisatelj Ivan Cankar, je uporabil negativni lik Kantorja v »Kralju na Betajnovi« s tako

mogočno pretresljivostjo, da se tej Cankarjevi podobi noben naš ne tuj igralec ni približal tako, kot se je pred 70 leti posrečilo približati Cankarjevi viziji Ignacu Borštniku.

Z vlogo upokojenega ruskega poročnika Ževakina iz prejšnjega stoletja je Maks Furijan uspešno nastopal v ljubljanski Drami. Delo je režiral pokojni režiser Igor Pretnar.

CENEJE
DO
ZNANJA!

DE
DELAVSKA ENOTNOST

PAKETNI NAKUP
20% POPUST
OBROČNO ODPLAČEVANJE

Prvi paket:

Več avtorjev: AKTUALNI PROBLEMI MARKSIZMA 310,— din
A. Bibič: INTERESI IN POLITIKA 560,— din
P. Alatri: ORIS ZGODOVINE MODERNE POLITIČNE MISLI 420,— din
B. Kavčič — I. Svetlik: POGLAVJA IZ SOCIOLOGIJE DELA 360,— din
V. Sruk: FROMMOVA HUMANISTIČNA VIZIJA 290,— din
1.930,— din
— 20 % popust 386,— din
1.544,— din
(v 5 obrokih; 1 obrok 308,— din)

Drugi paket:

A. Kranjc: IZOBRAŽEVANJE NAŠA DRUŽBENA VREDNOTA 220,— din
S. Beždanov: ZDRUŽENO DELO IN IZOBRAŽEVANJE 190,— din
A. Kranjc: METODE IZOBRAŽEVANJA ODRASLIH 260,— din
E. Rojč: IZOBRAŽEVANJE ZA DELO IN SAMOUPRAVLJANJE 360,— din
1.030,— din
— 20 % popust 206,— din
824,— din
(v 3 obrokih; 1 obrok 274,— din)

Tretji paket:

Več avtorjev: INVENTIVNA DEJAVNOST V DRUŽENEM DELU 150,— din
G. Devetak: TEHNIČNE INOVACIJE 550,— din
L. Sočan: POT V GOSPODARSKO RAZVITOST 360,— din
M. Bunc: MARKETING V DRUŽENEM DELU 390,— din
C. Mikar: EKONOMSKI PROBLEMI NAŠE GRADITVE SOCIALIZMA 250,— din
1.700,— din
— 20 % popust 340,— din
1.360,— din
(v 5 obrokih; 1 obrok 272,— din)

Četrti paket:

S. Ilić: PSIHOSOCIOLOŠKI ASPEKT INFORMIRANJA V DRUŽENEM DELU 250,— din
F. Džinić: KOMUNIKOLOGIJA 320,— din
dr. V. Štambuk: KIBERNETIKA 250,— din
M. Gorjup: SAMOUPRAVNO NOVINARSTVO 140,— din
L. Šetinc: TEMELJI SAMOUPRAVNEGA SISTEMA INFORMIRANJA 190,— din
1.150,— din
— 20 % popust 230,— din
920,— din
(v 3 obrokih; 1 obrok 306,— din)

Peti paket:

Več avtorjev: KRONOLOGIJA NAPREDNEGA DELAVSKEGA GIBANJA NA SLOVENSKEM 1868—1980 700,— din
P. Alatri: ORIS ZGODOVINE MODERNE POLITIČNE MISLI 420,— din
dr. M. Stiplošek: RAZMAH STROKOVNEGA SINDIKALNEGA GIBANJA NA SLOVENSKEM 1918—1922 650,— din
V. Tomšič: ŽENSKA V RAZVOJU SOCIALISTIČNE SAMOUPRAVNE JUGOSLAVIJE 240,— din
2.010,— din
— 20 % popust 402,— din
1.608,— din
(v 5 obrokih; 1 obrok 321,— din)

Šesti paket:

M. Kerševan: RAZREDNA ANALIZA IN MARKSISTIČNA DRUŽBENA TEORIJA 300,— din
C. Ribičič: IZVRŠNI SVET V DELEGATSKEM SKUPŠČINSKEM SISTEMU JUGOSLAVIJE 300,— din
dr. B. Kavčič — V. Antončič: SAMOUPRAVNA UREJENOST IN GOSPODARSKA USPEŠNOST DELOVNIH ORGANIZACIJ 250,— din
850,— din
— 20 % popust 170,— din
680,— din
(v 3 obrokih; 1 obrok 226,— din)

Z vplačilom 1. obroka na žiro račun št.: 50100-603-41502 DELAVSKA ENOTNOST, Ljubljana, Dalmatinova 4 in navedbo željenega paketa vam pošljemo naročen(e) paket(e) in ustrezno dokumentacijo za obročno odplačevanje.

Podrobnejše informacije zahtevajte na naslov DELAVSKA ENOTNOST, Ljubljana, Dalmatinova 4 (telefon 320-403), Knjigarna DE (telefon 317-870) in po vseh knjigarnah v Sloveniji.

Zimska služba

Izvajalci so dobro pripravljeni

Pred dnevi so na sestanku izvajalcev zimске službe, katerega sklicatelj je bil občinski inšpektorat skupščine občine Velenje, obravnavali, kako je služba pripravljena za bližajočo zimo. Pogovarjali so se o slabostih in o tem, kako jih odpraviti. Predlagali so tudi nekaj novosti, katere pa bodo zagotovo v prid uporabnikom teh storitev.

Sicer pa nam je o tem več povedal vršilec dolžnosti načelnika občinskega inšpektorata JOŽE KANDOLF: „Kot je znano je izvajalec zimskih del plujenja posipavanja cest, ulic in pločnikov v Titovem Velenju delovna organizacija Vekos. Le-ta ima organizirano zimsko službo, ki je tehnično in denarno dokaj dobro preskrbljena.

Ob tem velja poudariti, da je prav zimska služba ena izmed najbolj zahtevnih komunalnih dejavnosti, kar pomeni, da ji je potrebno posvetiti toliko več pozornosti.

Ko smo na sestanku obravnavali dosedanje delo službe v pretekli zimi, smo ugotovili, da je bila uspešna. Žal pa se je znovich pokazala večletna praksa, da se v akcije zimske službe zelo malo vključujejo občani sami. Prav tako niso svojih nalog zadovoljivo opravili lastniki poslovnih prostorov in drugi. Brez dvoma moramo te slabosti čimprej odpraviti, da jih v prihodnje ne bo več. Naj ob tej priliki opozorim na veljavni odlok, ki govori, da je ob vsakem sneženju potrebno do desete ure očistiti vse pločnike ter dohodne

poti do poslovnih prostorov in stanovanjskih hiš.

Kot posebni problem pa je čiščenje snega s parkirnih prostorov, ki spadajo k posameznim stanovanjskim hišam oziroma poslovnim prostorom. Stanovalci doslej niso bili pripravljeni pravočasno očistiti parkirnih prostorov in je sled tega prišlo večkrat do neljubih zastojev. Tudi s to neodgovorno prakso bomo morali v bodoče prenehati.

Nadalje smo se na sestanku dogovorili, da se morajo hišni sveti čimprej dogovoriti z uporabniki poslovnih prostorov, kako bodo organizirali čiščenje snega, na že prej omenjenih mestih. Postavljeno je bilo tudi vprašanje, kako zagotoviti boljše in ustrežnejšo čiščenje snega na nekoliko oddaljenih cestah, na katerih pa se prav tako vsakodnevno odvija dokaj močan promet. Zato smo predlagali SIS, da v svoj program čiščenja vključi tudi te ceste.

Že uvodoma sem povedal, da je zimska služba dobro pripravljena in ni pričakovati kakšnih večjih izpadov. Povsem razumljivo pa je, da je uspešnost te službe še kako odvisna od nas občanov. Da se bomo pravočasno dogovorili in organizirano pristopili k akcijam, ki so v zimskem času potrebne."

B. Mugerle

Srečanje na delovnem mestu

Avgust Kovač

Rojen v Turški vasi pri Slovenj Gradcu. Takoj po vojni se je skupaj s starši preselil v Titovo Velenje, kjer je po končanem šolanju delal najprej v jami. Vendar je zaradi slabega zdravstvenega počutja po letu dni prišel iskati novo zaposlitev in jo tudi našel na velenjski pošti, kjer še danes opravlja delo poštarja. Čeprav je to delo dokaj naporno, že zaradi vsakodnevnega pešačenja s polno torbo, in to v vsakem vremenu, pa ga Avgust z veseljem in ljubezinjo opravlja. Delo si je sicer nekoliko olajšal s kolesom, vendar pa je kljub temu še mnogo poti, ki jih je potrebno prepešati.

Ko sva se pogovarjala o tem in onem, je takole pripovedoval o svojem dolgoletnem delu. „V teh sedemnajstih letih kar opravljam to delo sem spoznal veliko ljudi, ki so do mene zelo prijazni. Povsod me lepo sprejmejo in se veselijo mojega prihoda, kar je zame še v posebno zadovoljstvo.

Z delom pričnem zjutraj ob četrti na šest, končam pa ga običajno ob pol enih, odvisno od števila pošilk, ki jih moram dnevno raznesti. Največ dela je vsekakor ob novem letu, ko se poštne pošiljke podvojijo, celo potrojijo, število raznašalcev pa nas je enako. Zatorej so prenekateri, ki so se spoprijeli z našim

delom in spoznali težkoče le-tega, kaj kmalu obupali in odšli drugam. Problem pri našem delu je vsekakor tudi raznos pošte številnim podnajemnikom, katerih priimki niso vpisani na sezna-

mu ostalih stanovalcev. Da o poštini nabiralnikov ne govorim, saj jih je več kot polovica, ki ni so označeni s priimki. Tako nam iskanje „neznanih“ naslovljen-
cev povzroča dodatno delo in skrb, kajti vse neodane pošiljke moramo še isti dan vrniti. Poleg tega velja poudariti, da so tudi

sedanji poštni prostori, predvsem tisti v katerih poteka promet pošiljk za delo, sila neprimerni in tesni. Zato toliko bolj z nestrpnostjo pričakujemo novo pošto v Titovem Velenju. O zadovoljstvu osebnega dohodka bi dejal tole: Glede na velikost terena, ki ga poštar mora vsak dan prehoditi in to ob vsakem vremenu, menim, da naše delo ni dovolj ovrednoteno, še zlasti če vemo, da malo kateri dočaka redno upokojitve. Znano je namreč, da se jih večina že poprej invalidsko upokoji, zaradi razno raznih obolenj. Temu je bržkone tudi vzrok, da se za ta poklic odloča tako malo žensk.

Osebnostno si želim, da bi to delo lahko opravljal še vrsto let. Seveda, če mi bo zdravje dopuščalo", je sklenil svoje razmišljanje Avgust Kovač, doma iz Titovega Velenja. Ob tem pa velja zapisati, da nam je ob koncu pogovora še zaupal, da se je v mlajših letih aktivno ukvarjal s smučanjem in padalstvom. Slednje je povsem opustil, smuča pa še danes, sicer bolj poredko, a vendar.

Naj mu ob zaključku tega pogovora zaželimo kar največ osebnega zadovoljstva, uspešno delo in obilico zdravja.

Bogdan Mugerle

Sosedska pomoč

V času, ko že zima krepko trka na vrata, je občinski odbor rdečega križa Titovo Velenje organiziral kratek seminar o nujenju sosedskih pomoči starejšim občanom. Na tem seminarju so nas delegate vseh osnovnih šol v občini, seznanili z različnimi konkretnimi oblikami dela.

skočimo v trgovino ali na pošto. Če želi, mu napišemo pismo, preberemo časopis in se ga spomnimo s skromnim darilom za rojstni dan, god ali za druge praznike (novo leto, 8. marec ...).

Več pomoči, in to stalne, so potrebni starejši ljudje, ki nimajo svojcev, ki živijo osamljeno in so bolni. Taki so potrebni vsakodnevne pomoči in vsakodnevnega obiska. Posebno v zimskem času moramo skrbeti, da so na toplem, upoštevati in izpolnjevati moramo njihove želje. Če potrebujejo zdravniško nego, moramo poklicati zdravnika.

Težko je opisati, kateri so vsi načini nudenja raznovrstne pomoči. Podmladek rdečega križa tudi na naši šoli pripravlja program nudenja sosedske pomoči. Med nami naj ne bo učenca, ki bi odklonil tako humano delo.

Tanja Podgoršek, 6. r
COŠ Biba Röck

Tudi mladi lahko pomagamo ostarelim in osamljenim ljudem. Starši, vzgojitelji, člani in aktivisti RK naj razsodijo, kdaj lahko pomagamo, kje in kako. Ko odrasli ugotovijo, da je treba komu nuditi pomoč, se v podmladku RK dogovorimo, kdo bo obiskal prizadete človeka. Tak učenec mora stanovati blizu njegovega doma, dobro pa je, če ga tudi pozna. Starejši človek ima rad, če ga kdo obišče. Ob takih priložnostih se najprej z njim pogovorimo in ga predvsem poslušamo. Ob pogovoru se z njim pogovorimo o težavah, ki ga tarejo. Pospravimo mu stanovanje,

REK Velenje

Uspešni klub zdravljenih alkoholikov

Leta 1974 so v velenjski občini ustanovili klub zdravljenih alkoholikov. Takoj ob ustanovitvi so ugotovili, da bi bilo njihovo delo mnogo uspešnejše, če bi takšne klube ustanavljali tudi v delovnih organizacijah, torej v okoljih, kjer zdravljeni alkoholiki živijo in dela. Precej zdravljenih alkoholikov je bilo na Rudniku lignita Velenje, zato so tudi dali pobudo, da ustanovijo takšen klub v tej delovni organizaciji. Tako je bila na rudniku še istega leta ustanovna skupščina kluba zdravljenih alkoholikov, sočasno s tem pa so v tej delovni organizaciji tudi pristopili k načrtnemu preprečevanju alkoholizma.

K razreševanju teh vprašanj sta pristopila socialni delavci **Albin Medved** in psihologinja **Milena Ahtik**. Milena Ahtik dela tudi kot terapevka v klubu zdravih ljudi alkoholikov. »Bili smo takorekoč brez izkušenj,« se spominja Milena Ahtik, zato smo takrat ob ustanovitvi kluba posvetili najprej največ pozornosti študiju tega področja. Udeležili smo se številnih seminarjev na to temo, pa tudi sami smo se izobraževali iz literature, ki je pri nas na voljo. V veliko pomoč so nam bili zaposleni v bolnišnici Vojnik.«

Kot pravi Milena Ahtik, je delo z zdravljenci steklo dokaj uspešno. Ob ustanovitvi je imel klub zdraviljenih alkoholikov v tej delovni organizaciji 8 članov, sedaj pa se je to število povzpelo na 58. Delajo v dveh skupinah, razmišljajo pa o ustanovitvi tretje, saj je takšno delo v manjših skupinah mnogo uspešnejše.

In kako poteka delo v klubu?

Zdravljenci se srečajo v klubu vsak ponedeljek. Udeležba na srečanjih je obvezna. Opravičljivi razlogi so samo izmnsko delo, bolezen ali smrt v družini. Na teh srečanjih morajo obvezno sodelovati tudi svojci zdravljencev. Delo poteka po že ustaljenem dnevnem redu. Najprej ugotavljajo prisotnost in skušajo vplivati na tiste, ki so se ponovno vdali pijači in kluba ne obiskujejo več. K njim pošljejo socialnega delavca, ali pa ga tudi sami obiščejo. Sledi kontrola abstinence. Vsak zdravljeneec mora pred vsemi vzeti tableto, s katero dokaže, da ni pil alkohola. Na teh srečanjih se

predstavljajo novi člani, usti, ki so se vrnili z zdravljenja, opišejo, kako je pri njih potekal alkoholizem in kako so se zdravili. Vsi tisti, ki se niso zdravili v bolnišnici, morajo opravljati izpite s področja alkoholizma, saj je nujno, da zdravljeni alkoholiki svojo bolezen dobro poznajo, ker se ji bo le tako lahko uprli. Pripravljajo pa tudi krajsa predavanja s tega področja.

Bolj občutljivo pa je odkrivanje alkoholikov, pravi Milena Ahnik. Najpogostejše se pri njej oglasijo žene ali pa otroci alkoholikov, ki pripovedujejo o težkem življenju skupaj z alkoholikom. Takoj nato se ozrejo na delovno mesto, kjer skušajo ugotoviti, kakšen je ta delavec na delovnem mestu. Najpogostejše se dogodi, da na delovnem mestu niso še nič opazili, alkoholik pa zna svojo bolezen tudi odlično prikriti, pogosto z vestnim delom, saj bo le na ta način dosegel, da mu bo predpostavljeno spregledal kakšno napako. Predpostavljene zadolžijo, da spremljajo delo alkoholika, vplivati pa skušajo tudi na ženo, katera mora biti dovolj odločna in mora postaviti moža pred dejstvo, da se bo v primeru, če ta ne bo šel na zdravljenje, ločila. Enako strogi so do alkoholika tudi na delovnem mestu. Dobro sodelujejo z obratnimi ambulantami, v katerih odločijo, ali se alkoholik še lahko zdravi doma, ali pa mora na zdravljenje v bolnišnico. Na zdravljenju ga ves čas spremljajo, po zdravljenju pa ga vključijo v klub zdravljenih alkoholikov, kjer se zdravljenje pravzaprav nadaljuje.

V akcijski program za preprečevanje alkoholizma so si na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje zadali tudi nalogo, da pripravijo predavanja o alkoholizmu. Na ta način želijo seznaniti delavce z zakonitostmi alkoholizma, da bi se ti nevarnosti, ki jim morda grozi, še lahko uprli, oziroma bi znali pravilno ukrepati, če se je alkoholu vdal kakšen njihov sodelavec. Doslej so pripravili predavanja v delovni organizaciji, ki jo vodi REK. Želijo doseči, da bodo alkoholizem še pravočasno odkrivali, saj je le pravočasno zdravljenje te bolezni, uspešno.

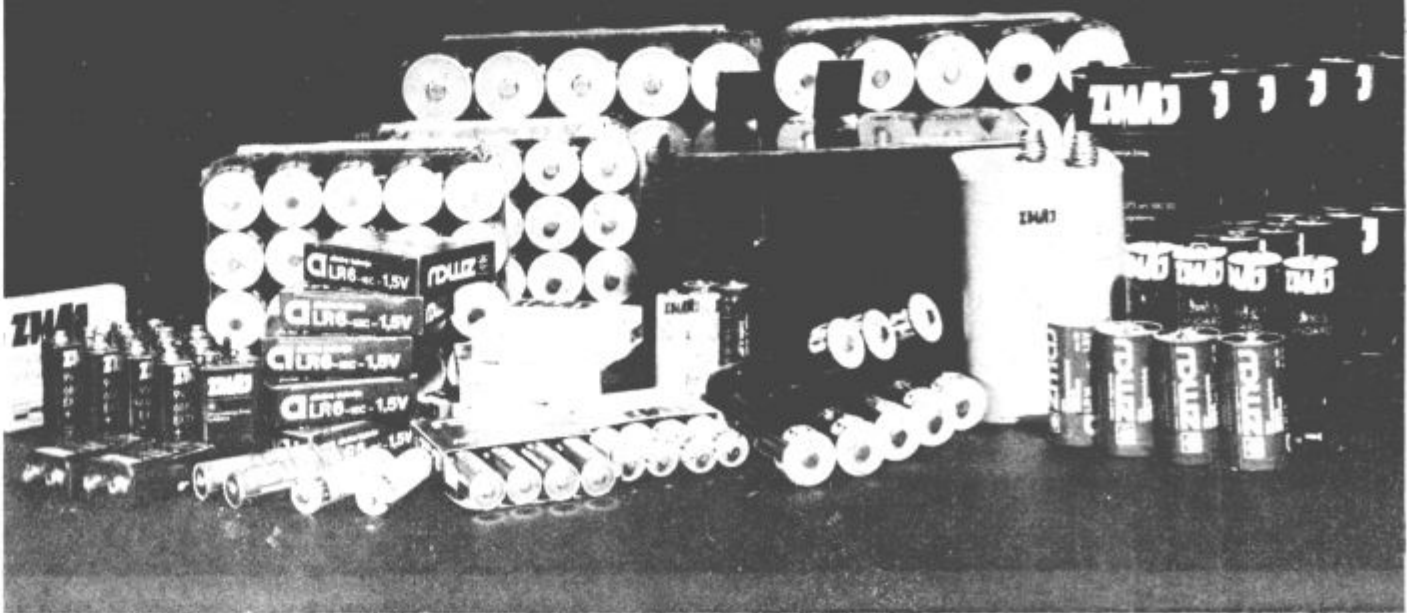
M. Zakošek

pod zahtevnimi pogoji
se izraža kvaliteta

baterije **ZNO** z ekspedicijo na Lhotse

ZMA

Iskra, baterije Zmaj
Ljubljana, Stegne 23

Koledar

Četrtek, 10. decembra — SMI-LJAN
 Petek, 11. decembra — DANI-JEL
 Sobota 12. decembra — ALJOŠA
 Nedelja, 13. decembra — LUCIJA
 Ponedeljek, 14. decembra — DUŠAN
 Torek, 15. decembra — KRISTINA
 Sreda, 16. decembra — ALBINA

Mali oglasi

ZELO UGODNO PRODAJAM zbirkovalno skrinjo Gorenje 210 l, še v garanciji. Naslov v upravi lista. PRODAJAM TOVORNIJAK TAM 2001, letnik 1974, karamboliran, registriran do maja 1982. Ogled tovnjaka je mogoč vsak dan. Olga Miklavžina, Ravne 159, Šoštanj NA DOM SPREJMEM TIPKANJE BESEDIL. Telefon 850-177.

PRODAJAM ZASTAVO 101, staro 9 let, karambolirano, za dele. Ivan Ilovšek, Kersnikova 15/26, Titovo Velenje.

PRODAJAM ZASTAVO 101, dobro ohranjeno, staro 4 leta. Ogled od 14-16 ure. Ivan Ilovšek, Kersnikova 15/26, Titovo Velenje.

DNE 24. 11. 1981 JE BIL V ČAKALNICI SPLOŠNE MEDICINE dr. Kralja pomotoma zamenjan ženski sivi zimski plašč št. 44. Prosim osebo, ki ga je zamenjala, naj se zgleda v uredništvu Našega časa, kjer je naslov osebe, ki ji je bil zamenjan plašč.

PRODAJAM OJAČEVALEC „SANYO“ DCA 611 2 x 60 W, TUNER SANYO 611 in kasetofon HITACHI D-850. Kelc, Rudarska 2, Titovo Velenje, telefon 852-895.

PRODAJAM STANOVANJSKO HIŠO, starejšo, večjo, lahko za obrt, takoj vseljivo. Smartno ob Paki 131. Informacije po telefonu 062-845-173 — popoldne.

PRODAJAM STEREO RADIO z zvočniki 2 x 20 W in anteno, moč 40 W. Cena 5.500 din. Bojan Stropnik, Kavče 40, Titovo Velenje.

UGODNO PRODAJAM CCA 2500 komadov stare strešne opeke. Jožica Borovšak, Čopova 4, Titovo Velenje.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da zaradi opustitve delavnice „Krojaštvo“ Stefan Felician, Celjska 37 (pri mostu), dvignejo opravljena naročila do 15. 1. 1982 ali do 30. 1. 1982 v Podkraj 25, Titovo Velenje. Za poznejše iskanje ne odgovarjamo.

PRODAM TOVORNI AVTO-MOBIL TAM 6500 — kiper. Naslov: Stane Verdev, Šalek 16, Titovo Velenje.

PRODAM MERCEDES 220 D. Stane Verdev, Šalek 16, Titovo Velenje.

CENJENE STRANKE OBVEŠČAMO, da je od 7. 12. 1981 dalje odprta delavnica za popravilo barvnih TV sprejemnikov in ostalih akustičnih aparatov. Delavni čas je od 9. do 12. ure in od 14. do 16. ure. Jože Gorenjčič, Celjska 37 (pri mostu), Titovo Velenje.

UGODNO PRODAJAM KOMPLET SPALNICO (nizka omara) in pisalno mizo. Železnik, Cankarjeva 1b (Modni salon), Titovo Velenje.

SERVISNE USLUGE ZA GOSPODINJSKE STROJE GORENJA iz Velenja (pralne stroje, štedilnike, bojlerje) vam nudi servis za gospodinjske aparate DANI GOSTECNIK v Šoštanju, Partizanska cesta 15, telefon 881-111 interna 172.

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Petek, 11. decembra — dr. Žičkar (dnevni), dr. Blatnik (nočni)

Sobota, 12. decembra — dr. Zupančič (dežurni), dr. Žičkar (pomožni dež.)

Nedelja, 13. decembra — dr. Zupančič (dežurni), dr. Žičkar (pomožni dežurni)

Ponedeljek, 14. decembra — dr. Prenc (dnevni), dr. Lešnik (nočni)

ZOBOZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU TITOVO VELENJE

Sobota, 12. decembra — dr. Radenko Lubarka, Stanetova 23 b, Titovo Velenje

Nedelja, 13. decembra — dr. Radenko Lubarda, Stanetova 23 b, Titovo Velenje

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU ŠOŠTANJ

Četrtek, 10. decembra — dr. Dovšak

Petek, 11. decembra — dr. Menih

Sobota, 12. decembra — dr. Menih

Nedelja, 13. decembra — dr. Menih

Ponedeljek, 14. decembra — dr. Lazar

Torek, 15. decembra — dr. Lazar

KOMUNALNI CENTER p. o., Velenje

Titovo Velenje, Koroška 37 b

objavlja prosta dela in naloge

VODJE PRODAJNE SLUŽBE

Poleg splošnih pogojev za sklenitev delovnega razmerja mora kandidat izpolnjevati še naslednje:

- višjo šolo ekonomske smeri
- smisel za organizacijo dela in za delo z ljudmi
- 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delih

Poskusno delo traja 3 mesece.

Delo se združuje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Pismene ponudbe sprejema kadrovska služba DO 15 dni po objavi. Podrobnejše informacije o delu lahko interese dobijo v kadrovske službi DO ali na telefon (063) 850-630.

Vse prijavljene kandidate bomo o izbiri pismeno obvestili najpozneje v 30 dneh po objavi.

Sreda, 16. decembra — dr. Dovšak

VETERINARJI V VETERINARSKI POSTAJI TITOVO VELENJE SEDEŽ ŠOŠTANJ

Od petka, 11. decembra do četrta, 17. decembra — Franc Blatnik, dipl. vet. Prešernova 22/e, Titovo Velenje, telefon 852-253

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD TITOVO VELENJE

RODILO SE JE:

28 dečkov in 11 deklic

POROKE:

Dušan Marič, roj. 1959, rudar iz Titovega Velenja in Branka Pečecnik, roj. 1962, šivilja iz Smartnega; Roman Bastl, roj. 1958, urar iz Titovega Velenja in Nura Filipovič, roj. 1959, delavka iz Titovega Velenja; Mehmed Mejič, roj. 1954, rudar iz Titovega Velenja in Dragica Boškovič, roj. 1952, skladiščnik iz Titovega Velenja; Josip Juričič, roj. 1929, strojni ključavničar iz Opatije in Sonja Sebenik, roj. 1933, gospodinja iz Opatije; Zlatko Fratrič, roj. 1956, aranžer iz Spodnje Nove vasi in Ljubica Drašler, roj. 1951, zobotehnik iz Spodnje Nove vasi; Zvonimir Fratrič, roj. 1955, uslužbenec iz Titovega Velenja in Marija Romih, roj. 1955, delavka iz Titovega Velenja; Sead Sakič, roj. 1959, rudar iz Gnojnice in Dragica Golob, roj. 1961, tehnična risarka iz Titovega Velenja; Zoran Valentič, roj. 1961, viličarist iz Titovega Velenja in Marija Strmčnik, roj. 1963, šivilja iz Titovega Velenja; Mirko Beber, roj. 1951, strojni ključavničar iz Titovega Velenja in Marija Skaza, roj. 1961, ekonom-

ski tehnik iz Titovega Velenja; Miran Rednak, roj. 1959, rudar iz Paškega Kozjaka in Romana Klinc, roj. 1964, gospodinja iz Paškega Kozjaka.

Alojz Obu, roj. 1960, kmetovalec iz Podkraj pri Titovem Velenju in Jožica Jendrok, roj. 1960, delavka iz Škalskih Cirkov; Franc Dobrovnik, roj. 1955, orodjar iz Šoštanja in Zlatka Babič, roj. 1960, prodajalka iz Gave; Ramiz Husić, roj. 1958, strojnik iz Titovega Velenja in Šemsa Suljkanović, roj. 1957, delavka iz Titovega Velenja.

MATIČNI URAD ŠOŠTANJ

Rojstva otrok v mesecu oktobru:

10 dečkov in 10 deklic.

Poroke:

Mirsad Hajduković, roj. 1955, prodajalec, Titovo Velenje, Veljka Vlahoviča 51 in Anica Britovšek, roj. 1961, prodajalka, Topolšica 111; Miran Verdev, roj. 1953, viličarist, Topolšica 192/a in Erika Celcer, roj. 1960, točkalka, Topolšica, 192/a; Marjan Britovšek, roj. 1956, avtomehaničar, Topolšica 112 in Mihaela Verdnik, roj. 1960, učiteljica, Šoštanj, Aškerčeva 24; Franc Satler, roj. 1957, varilec, Orlova vas 5, Polzela in Brigita Stropnik, roj. 1962, prodajalka, Topolšica 157; Bojan Slamek, roj. 1959, sofer, Gaberke 41 in Kristina Vodšek, roj. 1961, konfektionarka, Breg, št. 36, Polzela; Marjan Hudej, roj. 1957, študent, Šoštanj, Levstikova 18 in Sonja Zorman, roj. 1957, dipl. slovenist, Gubčeva cesta 13, Vir; Alojz Trap, roj. 1955, klepar, Ravne 136 in Anica Drev, roj. 1961, gospodinja, Ravne 136; Srečko Očko, roj. 1957, kurjač, Cesta talcev 15, Šoštanj, in Ida Friškovec, roj. 1961, prodajalka, Cesta talcev 15, Šoštanj.

Umrli:

Franc Kosem, upokojenec, Čelovnik 3, Sevnica, star 61 let; Anton Verdev, upokojenec, Studenti 35, Zalec, star 65 let; Angela Suhovertnik, gospodinja, Prešernova 9b, Titovo Velenje, stara 73 let; Albin Tavčar, upokojenec, Ložnica 46, Zalec, star 77 let; Justina Mlinar, upokojenka, Cankarjeva ul. 31, Šoštanj, stara 76 let; Bogomira Radovan, upokojenka, Prebold 2a, stara 67 let; Franc Uranjek, upokojenec, Sv. Florjan pri Šoštanju 158, star 62 let; Edvard Skaza, kmetovalec, Gaberke 8, star 67 let; Marija Hlip, soc. podpiranka, Gaberke 50, stara 72 let; Edvard Eder, upokojenec, Cankarjeva 9, Šoštanj star 77 let; Ivan Požun, gaterist, Lokovica 29, star 45 let; Rozalija Herlah, gospodinja, Šoštanj, Cankarjeva 6, stara 78 let; Marija Mrak, kmetovalka, Sv. Florjan pri Šoštanju 54, stara 57 let.

»KNJIŽNI DAR« — Izšla je redna letna knjižna zbirka Prešernove družbe s koledarjem za leto 1982. Zbirka petih knjig v broširani izdaji stane 350 din, vezanih (broširan je le koledar) pa 450 din. Naročite jo lahko v najbližji knjigarni, pri poverjeniku družbe ali na naslov: PREŠERNOVA DRUŽBA, Borsetova 27, Ljubljana.

VZGOJNO VARSTVENI ZAVOD TITOVO VELENJE
 Komisija MDR

RAZPISUJE

dela in naloge

GOSPODARJA ZAVODA

Pogoj: — KV vodovodni inštalater ali KV električar ali KV ključavničar.

Pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na komisijo MDR Vzgojno varstvenega zavoda Titovo Velenje. O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh.

titovo velenje
 turizem
 gostinstvo
 propaganda

SILVESTROVANJE

RDEČA DVORANA

— DUŠKO LOKIN z ansamblom
 — Narodnozabavni ansambel „TRIM“

Cena rezervacije s konzumacijo je 400 din. Prodajajo jih v Rdeči dvorani.

HOTEL PAKA

— Igral bo ansambel „Stajerski fantje“
 — V kegljišču bo DISCO

Cena silvestrskega menija z aperitivom je 800 din. Rezervacije prodajajo v recepciji hotela Paka.

RTC GOLTE

— Zabaval vas bo ansambel „Sovič“
 — DISCO

Rezervacije silvestrskega menija z aperitivom po 900 din, prodajajo v Turistični agenciji Rdeče dvorane. Za večje skupine bo organiziran prevoz.

PRIDITE, ZABAVALI SE BOSTE!

Glasbena šola
 „Frana Koruna-Koželskega“
 Titov trg 4, Titovo Velenje

Razpisna komisija sveta glasbene šole „Frana Koruna-Koželskega“, Titov trg 4, Titovo Velenje

RAZPISUJE

prosta dela in naloge

RAVNATELJA glasbene šole „Frana Koruna-Koželskega“

Kandidat mora izpolnjevati poleg splošnih pogojev še pogoje iz 27. člena zakona o glasbeni šoli:

- da ima visoko izobrazbo (akademija za glasbo)
- najmanj pet let delovnih izkušenj v vzgojnoizobraževalnem delu
- da je moralno-politično neoporečen

Za razpisana dela in naloge velja 4-letna mandatna doba.

Kandidati naj vlogo z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo na naslov Glasbena šola „Frana Koruna-Koželskega“, Titov trg 4, 63320 Titovo Velenje, z oznako „za razpisno komisijo“.

Rok za prijavo kandidatov je 20 dni od dneva objave razpisa. O sklepu sveta šole pa bodo kandidati obveščeni najkasneje v 30 dneh po preteku roka za prijavo.

OB TRAGIČNI LETALSKI NESREČI NA KORZIKI

IZREKAMO

GLOBOKO SOŽALJE DRUŽINAM, SORODNIKOM IN PRIJATELJEM
 PREMINULIH.

»IZLETNIK«, TOZD TURISTIČNA AGENCIJA POSLOVALNICA
 TITOVO VELENJE

ZAHVALA

Ob boleči in nenadomestljivi izgubi dragega moža, očeta in dedka

Franca Uranjeka

se iskreno zahvaljujem vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, mu darovali vence in cvetje ter nam v najtežjih trenutkih stali ob strani, z nami sočustvovali in nam ustno in pisno izrazili sožalje.

Posebna zahvala velja zdravstvenemu osebju bolnice Topolšica in dr. Menihu za dolgoletno skrb in zdravljenje.

Iskrena hvala vsem gasilskim društvom, posebno gasilskemu društvu Šoštanj in pevskemu zboru. Hvala tudi govornikom za poslovilne besede ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoci: žena Amalija, sin Branko z družino in ostalo sorodstvo.

Vsako ime in vsak priimek, zapisana v seznam potnikov zrušenega letala, pomenita bolečino. Se posebno ob vesti, da je v strahotnem udarcu umrl tudi naš dolgoletni sodelavec

Drago Teržan

inšpektor

V našem kolektivu je zazijala praznina, pogrešali bomo njegove dolgoletne izkušnje.

Titovo Velenje, 4. 12. 1981

Delovni kolektiv Službe družbenega knjigovodstva v SR Sloveniji
 podružnica Velenje

Med slovesnostjo

10 let Name Velenje

Ponudbo še izboljšati

Preteklo soboto so delavci tozda veleblagovnica Name Velenje slovesno počastili desetletnico delovanja tega trgovskega lokala v Titovem Velenju in po 35 letnici delovanja delovne organizacije Nama Ljubljana. Ob tej priložnosti so imeli slavnostno sejo delavskega sveta, na kateri so pregledali in ocenili prehojeno pot. Prisotne je v imenu delavskega sveta pozdravila predsednica tega samoupravnega organa Vida Kovačič. Prehojeno pot pa je orisal direktor tozda Zvone Zupan. Med drugim je dejal: „V gospodarskem razvoju občine Velenje so bile nedvomno v ospredju proizvodne dejavnosti, tako rudarstvo, kovinsko predelovalna industrija, energetika itd. S tem pa je naglo rastle število prebivalcev in vzporedno s tem je bilo potrebno razvijati tudi drugo dejavnost, kamor sodi tudi trgovina. Te potrebe je pravilno ocenilo

Prisotnim je govoril direktor Zvone Zupan

trgovsko podjetje Nama iz Ljubljane, ki je po sporazumu s skupščino občine Velenje v decembru leta 1971 odprlo v Velenju nov sodoben trgovski objekt. V začet-

ku je ta kolektiv zaposloval 122 delavcev, ki so ustvarili za 57 milijonov din letne proizvodnje, v letošnjem letu pa upravičeno pričakujemo, da bomo dosegli 400 milijonov din bruto realizacije. Promet je naglo naraščal pa tudi število zaposlenih se je povečalo skoraj za polovico.

Prva leta je poslovalnica v Velenju poslovala kot samostojna enota, leta 1974 pa se je organizirala v samostojno tozdo, združeno v trgovsko podjetje Nama Ljubljana. Z zaživitvijo tozda je začela tudi samoupravna organiziranost. Nov prav tako pomemben uspeh so beležili delavci blagovnice Nama Velenje, leta 1977, ko so odprli novo Namino trgovino Preskrba na Koroški cesti v Titovem Velenju.

Uspehov, ki so jih v desetih letih dosegli delavci Name Velenje ni malo, pa vendar ob tem jubileju razmišljajo predvsem to, kako bi smotnejšim izkoriščanjem prodajnih površin, zadovoljili vse večje povpraševanje, ob tem pa želijo zaposlovanje kar najbolj omejiti. Povečanje storilnosti mora biti eden izmed ciljev nadaljnjega razvoja, poudarjajo. Izboljšati morajo poslovanje, povečati izbiro blaga, posebej še tistega za katerega je na tem področju največ povpraševanja.

Ob tej priložnosti so pripravili mladinci Name zanimiv kulturni program.

M. Z.

Uspešen začetek sezone

V Mariboru je bilo tekmovalno judoistov druge jakostne skupine. Prvega kola se je udeležila tudi ekipa judo kluba Titovo Velenje, ki je dosegla odlične uvrstitve. Prva mesta so zasedli Petrovič, Zgornjanin, Rošar in Slatnar, druga mesta pa Zupanc in Ovčjak. Ti tekmovalci se bodo prihodnjič borili za mesta v prvi jakostni skupini.

Naši judoisti pa so se udeležili tudi mednarodnega turnirja treh dežel v Kranju. V najlažji kategoriji je zmagal Uroš Potočnik, v teži pa sta Zupanc in Slatnar dosegla tretji mesti.

Vsekakor obetaven začetek pomlajnega judo kluba iz Titovega Velenja, ki ga vodi trenerja Verko in Apat.

Prvenstvo v namiznem tenisu

Namizno teniški klub Tempo iz Titovega Velenja bo organiziral soboto, 12. decembra, občinsko prvenstvo v namiznem tenisu za članice, člane, mladince in veterane. Tekmovanje bo v telovadnici osnovne šole Anton Asker, začelo pa se bo ob 8. uri.

Organizator vabi na tekmovalno čim več ljubiteljev te igre.

Rekreacijska liga

V telovadnici podružnične šole v Pesju se bo v soboto, 19. decembra ob 8.30 začela rekreacijska liga v namiznem tenisu. Za sodelovanje v ligi so se prijavile naslednje ekipe: Samski domovi, Titovo Velenje, Partizan Šmartno ob Paki, Ping Pong Penk, Teš Soštanj, Postaja milice Titovo Velenje, NTK Tempo, DO AOP Rek. Društvo invalidov Titovo Velenje, KS Konovo in Vegrad.

V Mozirju zastoj

Člani društva ZSAM Mozirje bodo 19. decembra od osme do dvanajste ure brezplačno kontrolirali in po potrebi nastavljali luči in izpušne pline.

Zakaj prav luči in izpušne pline? V letnem času, ki je pred nami se prav te dve pomanjkljivosti še posebej odražata, poleg tega pa je za njihovo nastanitev potrebna tehnična oprema, ki jo (žal) nima vsaka avtomehanična delavnica.

Torej, če vas bo pot vodila skozi Mozirje, ustavite se za trenutek v avtomehanični delavnici (poleg trgovine z rezervnimi deli), kjer bo akcija.

Ko skrbite za brezhibnost svojega vozila, skrbite tudi za svojo varnost.

Tone Prislan

Osvojile tudi pokal mladosti

Rokometnice Velenja so k osvojitvi jesenskega naslova v drugi zvezni rokometni ligi dodale še enega. V finalnem srečanju za pokal mladosti na območju Slovenije so premagale igralke ljubljanske Olimpije, ki igrajo v 1. B ligi z rezultatom 29:23 (17:12).

Igralke Velenja so pred kakšnimi 700 gledalci v Rdeči dvorani prikazale izredno igro zlasti v prvem polčasu in v drugi polovici nadaljevanja. Treba je reči, da so vse pokazale tudi izjemno borbenost, in še seveda na koncu zasluženo veselje. Pokal jim je predal v imenu predsedstva republike rokometne zveze Hinko Dermolj,

predsednik Območne rokometne zveze Celje.

Na posnetku igralke Velenje s trenerjem, Antonom Bašičem, ki je za jesenski del odlično pripravil ekipo. Spomnimo se, da so dekleta dobila vseh enajst srečanj in seveda upamo, da bodo tudi ob koncu spomladanskega dela prvenstva na vrhu lestvice.

Ta uspeh deklet iz Titovega Velenja pa ni ostal prisoten le med ljubitelji njihove igre tukaj doma. Pred dnevi so dobile povabilo, da bi odigrale dve srečanju na Dunaju z avstrijskimi državnimi prvakinjami. Vendar so se v klubu odrekli temu gostovanju zaradi finančnih težav.

Najboljši Smajlovič

Smajlovič (na desni) med bojem

Karate klub Gorenje je organiziral preteklo soboto v Rdeči dvorani tradicionalni turnir mojstrov karateja za pokal Titovega Velenja. Letošnji turnir je bil že osmi, udeležilo pa se ga je 18 karateistov iz osmih slovenskih klubov. Prvo mesto je osvojil član karate kluba Gorenje Smajlovič, z odličnim bojem v finalu, ko je premagal Stanivukovića iz Emone Ljubljana. Največji favorit na turnirju je

bil Mariborčan Javoršek, letošnji državni prvak v teži kategoriji, vendar so ga sodniki zaradi nekontroliranega udarca v drugem kolu diskvalificirali. Smajlovič je sicer izgubil z odličnim Prajncem iz Maribora, vendar je bil potem v popravni bojih zelo dober in tako zasluženo prejel pokal od predsednika karate kluba Gorenje dr. Petra Dovška.

V.

GIP VEGRAD — ZAVOD ZA URBANIZEM

Skupni nastop na tržišču

V sredo, 25. novembra so predstavniki gradbenega industrijskega podjetja Vegrad in Zavoda za urbanizem podpisali samoupravni sporazum o dolgoročnem poslovno tehničnem sodelovanju.

Delovni organizaciji sta se odločili, da bosta v prihodnje skupaj nastopali na domačem in tujem tržišču z inženiring storitvami, tako z izvajalskim inženiringom kot s kompleksnim inženiringom.

Za uresničevanje določil samoupravnega sporazuma bo skrbel poseben 4-članski poslovni odbor.

naš čas

Izhaja ob četrkih.

Uredništvo in uprava, Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 850-087 in 850-316 in 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: CGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAŠ ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne, 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Nagradna križanka „Elkroj“ Mozirje

Razdeljene nagrade

V uredništvu Našega časa smo v torek, 8. decembra izžrebali nagrajence, ki so pravilno rešili nagradno križanko „ELKROJ“ Mozirje.

Prvo nagrado (500 din) prejme **Ivanka Treibenroif**, Mozirje 275, Mozirje, drugo nagrado (400 din) dobi **Tončka Hrovat**, Tomšičeva 10, Titovo Velenje, tretjo nagrado (300 din) dobi **Zdravko Podkoritnik**, Stanetova 7, Titovo Velenje, četrto nagrado (200 din) pa prejme **Boris Kališek**, Mali Vrh 14a, Šmartno ob Paki. Denarne nagrade po 100 din od 5. do 10. mesta prejmejo **Taja Srebotnik**, Špeglova 15, Titovo Velenje, **Sabina Knavs**, Saleška 16/II-7, Titovo Velenje, **Danica Štukovnik**, Foitova 4, Titovo Velenje, **Olga Šiljar**, Luče ob Savinji, **Jolanda Vrečko**, Tekavčeva 13, Soštanj in **Sebastijan Naraglav**, Topolšica 61.

Rešitev nagradne križanke „Elkroj“ Mozirje

Okarina — Kelemina — Ole — Eland — Paka — Sato — Sli — OV — Proizvodnja — Modna konfekcija — Se — Braco — OM — Banavz — Mandril — Laci — Neal — JNA — Arara — Krez — Jam — Tara — Col — Rab — Serak — Kavalek — Ideja — Oro — Cook — AA — Etik — Ose — Kardelj — Antonin — SB — Fama — Ot — Alimentacija — Trpimir — Tozd — Reja — Tavoleta — Zora — Namizni tenis — Italia — Uta — Režim — Erar — JR — Prekla — Eire — Aro — Korito — SP — Kmet — Mira — TL — Kooperacija — Ruša — Ikt — Enz — Kan — Mantova — ZOO — Trafika — Anorak — AS — Franz — Raner — Ali — Avanti — Tipa — FD — SB — KJ — Oronim — Esnaf — Oje — Tercet — Cs — Tatman — Seks — LUI — Eritreja — Anjou — Aca — Kanjoni — Rakar — IS — Slanik — Vida — Tomšič — Naslavljanje — Asa — Oranje — Ast — Nao — Rea.

Rdeča dvorana

Prireditev — Šport in varnost v cestnem prometu

Združenje šoferjev in avtomehaničarjev iz velenjske občine bo v četrtek, 17. decembra organiziralo drugo razstavo na temo Preventiva, šport in varnost v cestnem prometu. Ta razstava, ki je lani vzbudila veliko zanimanje med občani naše občine bo tudi letos v Rdeči dvorani. Organizatorji obljubljajo, da bodo predstavili najzanimivejše in najnovejše dosežke na področju preventive, športa in varnost v cestnem prometu, obenem pa bodo poskrbeli tudi za druge aktivnosti.

Otvoritev razstave bo ob 16. uri. Ob 17. uri pa bo strokovno posvetovanje s področja preventive, vzgoje, izobraževanja in družbene samozastite. Na posvetovanje, ki bo v prostorih doma SLO, vabijo predstavnike svetov za preventivo celjske regije, predstavnike avto šol celjske regije, načelnike oddelkov za notranje zadeve pri skupščinah

občin celjske regije ter predstavnike izpitnih komisij za vozniške izpite iz Celja in Titovega Velenja. Istočasno bo v Rdeči dvorani potekalo organizirano vodstvo skupin in posameznikov po razstavnem prostoru, predvajanje filmov, omogočen pa bo tudi anonimen preizkus znanja iz cestno prometnih predpisov.

Razstava bo odprta do 20. decembra, vsak dan od 9. do 19. ure. Med tem časom bodo od 16. do 18. ure v Rdeči dvorani organizirali preizkuse znanja iz cestno prometnih predpisov, na parkirnem prostoru pred Rdečo dvorano pa bodo na vozilih pregledovali nastanitev svetlobnih teles, izpušnih plinov ter tehnično brezhibnost vozil.

V nedeljo, zadnji dan razstave, bodo obiskovalci lahko v dopoldanskih urah zastavljali vprašanja nekaterim znanim tekmovalcem avto moto športa.

B. Z.

VELEBLAGOVNICA

10 let

nama

VELENJE

UGODEN
NAKUP
ZIMSKE
KONFEKCIJE!

ZA NAKUP SE PRIPOROČAMO!